

Tradice české známkové tvorby: Josef Liesler

Tradition of Czech Stamp Design: Josef Liesler

1

10 Kč (Wifag)

Den vydání: 20. 1. 2012

Autor: Oldřich Kulhánek

Rytec: Miloš Ondráček

V nově koncipované emisi „Tradice české známkové tvorby“ je připomínán další z významných tvůrců československých a českých poštovních známek – Josef Liesler (19. září 1912, Vidolice u Kadaně – 23. srpen 2005, Praha).

Liesler byl český malíř, grafik a ilustrátor.

Ve 30. letech absolvoval Vysokou školu architektury a pozemního stavitelství.

Již na studiích byl u Lieslera rozpoznán velký výtvarný talent.

V letech 1945 až 1949 vedl kreslířské kursy a na svoje pedagogické působení byl celý život hrdý. Kreslení považoval za základ umění. Osobně preferoval grafiku a zejména litografii,

ve kterých uplatňoval souhru přesné linie a barvy. Do dějin českého umění vstoupil v říjnu 1939, kdy společně s několika výtvarníky uspořádal v Salonu u Topiče samostatnou výstavu. Název jejich skupiny zněl Sedm v říjnu. Podnět k vystoupení jim dal sochař Vincent Makovský, který v hospodě U Stýblů nabídl mladým talentům svůj termín na pražskou výstavu s výzvou: „Tak mi ukažte, co umíte“.

Liesler byl tehdy vyznavačem exprese. Jeho obrazy reflektovaly dobu okupace, kterou přibližoval symboly. Duší byl vždy humanista a obracel se i svým uměním proti jakékoliv formě nesvobody. Jeho obrazy nás zaplavují bohatstvím tvarů i sytou barevností.

Už jako mladíka ho za války přijali do prestižního Spolku výtvarných umělců Mánes. Patřil také k nejstarším žijícím členům Hollara, výtvarného sdružení, ke kterému se hrdě hlásil. Získal řadu ocenění, jmenujme 1. cenu Unesco za nejkrásnější známku světa (1975). Poštovních známek navrhl více než sto, i když mu filatelisté zprvu příliš nedůvěřovali – byl pro ně moc moderní a nekonvenční. Velmi si cenil členství ve veleslavné Florentské akademii a v Královské belgické akademii umění.

CZK 10 (Wifag)

Date of issue: 20. 1. 2012

Author: Oldřich Kulhánek

Engraver: Miloš Ondráček

The newly outlined Tradition of Czech Stamp Design issue commemorates another of Czechoslovak and Czech stamp designers - Josef Liesler (19 September 1912, Vidolice u Kadaně - 23 August 2005, Prague).

F D C

Liesler was a Czech painter, graphic artist and illustrator. In the 1930s he graduated from the University of Architecture and Structural Engineering, Prague. Liesler's great artistic talent became evident when he was still a student.

He taught drawing courses in 1945–49 and all his life remained proud of his work as a teacher. He considered drawing as the basis of art. In his own work he preferred graphic art, especially lithography, which gave him a chance to apply harmony between precise lines and colours.

In October 1939 he entered the history of Czech art by organising, jointly with some other artists, an independent exhibition at the Topič Salon. The artists called themselves Sedm v říjnu (Seven in October). The event was triggered by sculptor Vincent Makovský who met the young artists in the U Stýblů pub and offered them the time window for his Prague exhibition with the provoking: "Now show me what you can do."

At that time Liesler followed expressionism. His paintings reflected the occupation time described in symbols. In his soul he always was a humanist, and kept fighting also in his art against any form of restriction of freedom. His paintings brim with rich shapes and full colours.

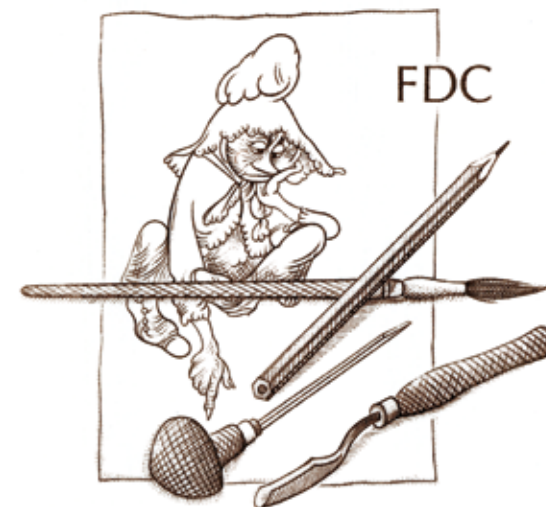
He was admitted as a member of the prestigious association of artists Mánes during the war, when he was still a young man. He was also one of the oldest surviving members of Hollar, the association of artists he was proud to belong to. Liesler won a number of awards, such as the UNESCO World's Most Beautiful Stamp Award (1975). Despite the initial lack of trust on the side of philatelists - Liesler was too much modern and unconventional an artist for them - he designed more than a hundred of stamps. He was very proud of his membership in the glorious Academy in Florence and the Royal Academy for the Arts of Belgium.

lem Studia Bratři v triku. V roce 1967 byl jmenován profesorem na Vysoké škole uměleckoprůmyslové, práci mu však znesnadňovala pokračující těžká nemoc, již podlehl 30. prosince 1969.

Pochován je na Ústředním hřbitově v Plzni. Ve svých filmech převážně a s oblibou používal loutky. Mezi jeho nejnámější loutkové filmy patří Staré pověsti české a Dobrý voják Švejk namluvené jeho přítelem Janem Werichem. Ke zlatému fondu jeho díla patří celovečerní film podle předlohy W. Shakespeara Sen noci svatojánské. Dalším Trnkovým dílem z 60. let je například film Kybernetická babička a Ruka zpodobňující totalitu. Pro děti napsal a ilustroval pohádkovou knihu Zahrada.

CZK 10 (Wifag)
Date of issue: 15. 2. 2012
Author: Pavel Sivko
Engraver: Václav Fajt

Professor Jiří Trnka (24 February 1912, Petrohrad - 30 December 1969, Prague) was a Czech artist, illustrator, sculptor, scriptwriter and film director, and one of the founders of Czech animated film. From his earliest childhood, Trnka came in close contact with puppets sculpted by his family. He studied at the School of Applied Arts in Prague (today the Academy of Arts, Architecture and Design) in 1929-35. He started his career as a stage designer and maker at J. Skupa's Theatre

of Spejbl and Hurvínek in Plzeň; he later run his own puppet theatre in today's Theatre Rokoko in Prague. On his first meeting with puppet film he created the figure of Hurvínek for advertising purposes. He has made a place for himself in the theatrical world of Prague during the Second World War as a stage and costume designer. He was one of the founders of the Bratři v triku animate film studio. At the time he was appointed as a professor at the Academy of Arts, Architecture and Design in 1967 he had already been fighting a serious progressive illness, and on 30 December 1969 Trnka died. He is buried at the Central Cemetery in Plzeň.

He preferred and loved using puppets in his films. His best known puppet films include Staré pověsti české (Old Czech Legends) and Dobrý voják Švejk (The Good Soldier Svejek), voiced by Trnka's friend Jan Werich. The feature film Sen noci svatojánské (A Midsummer Night's Dream) based on the W. Shakespeare's play belongs to the best of his lifetime work. Films such as Kybernetická babička (The Cybernetic Grandma) and Ruka zpodobňující totalitu (The Hand That Embodies Totality) also belong to Trnka's 1960s work. He also wrote and illustrated a book of children stories Zahrada (The Garden).

2 Osobnosti: Jiří Trnka (1912–1969) Personalities: Jiří Trnka (1912–1969)

10Kč (Wifag)
Den vydání: 15. 2. 2012
Autor: Pavel Sivko
Rytec: Václav Fajt

Profesor Jiří Trnka (24. únor 1912, Petrohrad – 30. prosinec 1969, Praha) byl český výtvarník, ilustrátor, sochař, scenárista a režisér, byl jedním ze zakladatelů českého animovaného filmu.

Odmala byl v úzkém kontaktu s loutkami, které se vyráběly v jejich rodině. V letech 1929–1935 studoval na Uměleckoprůmyslové škole v Praze. Zpočátku navrhoval a vytvářel kulisy pro Divadlo Spejbla a Hurvínka J. Skupy v Plzni; později v dnešním pražském Divadle Rokoko provozoval vlastní loutkové divadlo. Při svém prvním setkání s loutkovým filmem vytvořil pro reklamní účely postavu Hurvínka. V době 2. světové války se zapojil do pražského divadelního života návrhy scén a kostýmů. Roku 1945 byl spoluzakladate-

3 150. výročí založení Sokola 150th Anniversary of the Foundation of the Sokol (Falcon) Movement

14 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 15. 2. 2012
Autor: Otakar Karlas
Rytec FDC: Bohumil Šneider

Česká obec sokolská (ČOS) je v České republice čtvrté nejpočetnější občanské sdružení, jehož téměř 190 000 členů se dobrovolně věnuje sportům, pohybovým aktivitám v oddílech sokolské všestrannosti a kulturní činnosti, především ve folklórních a loutkářských souborech. Antická idea „kalokagathie“ rozvinutá dr. Miroslavem Tyršem a jeho následovníky dala základ společenskému hnutí, které se spojilo se vznikem a dalšími osudy českého (československého) státu. Sokol byl čtyřikrát zakázán nebo ve svojí činnosti omezen válkami nebo totalitními režimy. Přežil v zahraničí, v komunitách krajanů ve všech kontinentech světa.

V roce 1990 byl v České republice znovu-obnoven. Navázal na programové tradice, spojené s výchovným ovlivňováním člověka odpovědného za sebe, za obec, za demokratický stát. Česká obec sokolská modernizuje svůj program. Podporuje sportovní výkony ve zhruba šesti desítkách sportů, které jsou v ČOS organizovány. V gymnastice, házené, basketbalu, v judu i v atletice vykazují sokolští sportovci ligovou až reprezentační úroveň. ČOS zabezpečuje nové sporty, jejichž příkladem může být akrobatický rokenrol s tituly mistrů světa. Nejpočetnější složkou ČOS je odbor sokolské všestrannosti, ve kterém se vytváří program pohybových aktivit a rekreačních sportů pro všechny lidi, včetně zdravotně postižených. Sokolské organizace v župách a v jednotách významně ovlivnily rozšíření humanitárního běhu Terryho Foxe v České republice, která spolu s Kanadou zaujímá, v počtu účastníků, čelní místo na světě.

CZK 14 (Heidelberg)
Date of issue: 15. 2. 2012
Author: Otakar Karlas
FDC engraver: Bohumil Šneider

With almost 190 thousand members, the Czech Sokol Organization Česká obec sokolská (ČOS) is the fourth largest civic association in the Czech

Republic whose goal is to promote sports, physical activities through voluntary work in Sokol versatility divisions, and cultural activities mainly through

voluntary work in folklore and puppet groups. The ancient idea of kalokagathia, developed by Miroslav Tyrš and his followers, became the basis for a social movement, which is connected with the origin and destiny of the Czech (Czechoslovak) Republic. Four times the Sokol movement was banned or its activities were restricted by wars or totalitarian regimes. It survived abroad, in communities of countrymen on all continents of the world.

In the Czech Republic the organization was restored in 1990. It resumed its traditional programme of teaching people responsibility for themselves, for their community, for their democratic country. The Czech Sokol Organization continuously upda-

tes its programme. It supports sport performances in about sixty sports, which are being organized in the organization. Sokol members compete at league to representation levels in gymnastics, handball, judo, and athletics. The organization also provides new sport opportunities, such as acrobatic rock and roll with world champions' titles. The most numerous part of the organization is the Sokol Versatility Division, which makes programmes of regular and leisure-time sporting activities for all kinds of people, including those who are handicapped. Sokol districts and units significantly influenced the Terry Fox Run in the Czech Republic, where, like in Canada, many people participated.

4 Krásky naší vlasti – Kuks Beauties of Our Country – Kuks

14 Kč (Waite)
Den vydání: 7. 3. 2012
Autor: Zdeněk Ziegler
Rytec: Václav Fajt

Jeden z našich nejkrásnějších areálů objevíme v půvabné krajině v Podkrkonoší 5 km od Dvora Králové. Vděčíme za něj hraběti Františku Antonínu Šporkovi, který tady v letech 1694 – 1724 vybudoval šlechtickou rezidenci, která se stala střediskem celého panství. Podnět k založení dal příznivý výsledek lékařského zkoumání zdejších minerálních pramenů, název Kuks (též Kux) dal zakladatel na památku zlatých dolů, jejichž stopy byly objeveny v okolí.

Osu areálu vytvořilo Labe. Na levém břehu byla zařízení světská, na pravém církevní. Vše bylo doplněno zahradami, plastikami, fontánami a spojeno mostem (technická památka) přes řeku. Nejprve byla roku 1697 dokončena kaple Nanebevzetí P. Marie namísto starší dřevěné stavby nad pramenem vody. V roce 1699 byl otevřen hostinec U Zlatého slunce, postaven most přes Labe a pod schody Dianina lázeň. V roce 1700 byl dokončen

letohrádek a holubník, r. 1701 větrný mlýn, r. 1702 dřevěné divadlo a od r. 1703 se budovalo dřevěné závodíště, v r. 1704 byla nahrazena prozatímní lázeňská budova zděným objektem a postave-

Krásy naší vlasti – sochy Matyáše B. Brauna na Kuksu Beauties of Our Country – Matthias B. Braun's Statues at Kuks

FDC

ny domy pro hosty. V r. 1707 zahájena stavba špitálního kostela a v r. 1708 špitál. V r. 1710 byl postaven zámek a v letech 1720–22 lázeňský dům, prádelna a Dům filozofů s knihovnou, r. 1724 vznikla správní budova a další hostinec. Zdaleka ne všechno se ale dočkalo dnešní doby, torzo zůstalo hlavně ze světské části. V roce 1740 zničila povodeň závodíště, letohrádek a holubník, v r. 1901 byl zbořen zámek. Dominantou dnešní památkové rezervace je centrální špitální kostel Nejsv. Trojice, dílo B. B. Alliprandiho.

CZK 14 (Waite)

Date of issue: 7. 3. 2012

Author: Zdeněk Ziegler

Engraver: Václav Fajt

Kuks, one of the most beautiful Czech sites, is located in the lovely area below the Krkonoše Mountains, 5 km far from Dvůr Králové. Count Franz Anton von Sporck built his own residence of Kuks in 1694-1724; it became the centre of his entire estate. The site was chosen after medical tests revealed the presence of healing mineral springs; the name Kuks (also known as Kux) was chosen by the founder in memory of gold mines whose traces were discovered locally. The Labe river forms the axis of the site. Secular buildings were located on the left bank, religious buildings on the right bank. Additional structures include gardens, sculptures, fountains, and a bridge (today a technical monument) connecting both banks. The first building, completed in 1697, was the Chapel of the Assumption of Our Lady, which replaced the original wooden structure over a spring. The U Zlatého slunce (Golden Sun) inn, bridge across the Labe, and under-stair Diana's Baths followed in 1699. The summer house and pigeon house were built in 1700, followed by the windmill in 1701, wooden theatre building in 1702, wooden race course building started in 1703; a masonry building replaced the old spa structure and new guest houses were added in 1704. Construction works on the hospital church started in 1707, and on the hospital in 1708. The chateau was constructed in 1710, followed by the spa house, washing house and the Philosophers' House built in 1720–22, and the administrative building and another inn in 1724. However not all of them remained preserved; the secular part suffered most and only a torso has remained of it. A flood in 1740 destroyed the race course, summer house and pigeon house, and the chateau building was demolished in 1901. The hospital church of the Holy Trinity by B. B. Alliprandi, located in the centre of the site, is the main attraction in the present protected area.

18 Kč (Waite)

Den vydání: 7. 3. 2012

Autor: Zdeněk Ziegler

Rytec: Václav Fajt

Hlavní pozoruhodností Kuksu je sochařská výzdoba. V zahradě špitálu je řada plastik, včetně trpaslíků původně zdobících závodíště. Největší zájem ale vzbuzuje galerie 12 plastik Ctností (Víra, Naděje, Lásky, Trpělivost, Moudrost, Statečnost, Cudnost, Píle, Štědrost, Upřímnost, Spravedlnost, Pohostinství) a 12 Neřestí (Pýcha, Lakomství, Smilstvo, Závist, Obzřetství, Hněv, Lenost, Zoufalství, Lehkomyslnost, Pomluva, Lstivost, Podvod), až na Podvod (dílo B. Seelinga z r. 1833) se jedná o plastiky M. B. Brauna z let 1715–18. V areálu najdeme i další plastickou výzdobu. Asi 3 km západně od Kuksu na zalesněném hřbetu mezi Stanovicemi a Hřibojedy ve volné přírodě mezi stromy se ukrývá další soubor plastik M. B. Brauna a jeho žáků, vytvářený v letech 1726–33 a nazvaný podle ústředního motivu Betlém. Nejznámější z řady plastik je socha poustevníka Onufria, kajícího se obra skloněného nad lidskou lebku, jejíž kopie nás úspěšně reprezentovala na Světové výstavě v Ósace.

CZK 18 (Waite)

Date of issue: 7. 3. 2012

Author: Zdeněk Ziegler

Engraver: Václav Fajt

Sculptures are the highlight of Kuks. A range of sculptures are on display in the hospital garden; they include the statues of dwarves originally installed at the race course. But the main attraction is a gallery of the 12 statues of Virtues (Faith, Hope, Charity, Patience, Prudence, Bravery, Chastity, Diligence, Generosity, Candour, Justice, Hospitality) and the 12 statues of Vices (Pride, Greed, Lust, Envy, Gluttony, Wrath, Sloth, Despair,

FDC

Improvvidence, Slander, Guile, Deceit) made – with the exception of a fake statue by B. Seeling of 1833 – by M. B. Braun in 1715–18. Other sculptures can also be seen at the site. Another set of statues made by M. B. Braun and his pupils are hiding among the trees on a hill ridge between the Stanovice and Hřibojedy villages, some 3 km west of Kuks; the statues sculpted in 1726–33 were named Bethlehem after the central motif. The best known of them is the statue of the hermit Onuphrius, a penitent giant figure bent over a human skull; a replica of the statue represented the Czech Republic with success at the Osaka World Expo.

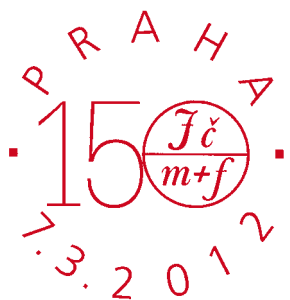
6 150. výročí založení Jednoty českých matematiků a fyziků 150th Anniversary of the Foundation of the Union of Czech Mathematicians and Physicists

10Kč (Heidelberg)
Den vydání: 7. 3. 2012
Autor: Pavel Hrach
Rytec FDC: Jaroslav Tvrdoš

Jednota českých matematiků a fyziků (JČMF) je jednou z nejstarších dosud existujících učených společností v českých zemích. Byla založena roku 1862 jako Spolek pro volné přednášky z matematiky a fyziky (Jednota českých matematiků). Jejím posláním od začátku bylo zlepšování výuky fyziky a matematiky na školách všech úrovní a typů a dále pak směřovat k podpoře a rozvoji těchto věd. V důsledku vlasteneckých snah byl roku 1869 spolek rozšířen (Jednota českých matematiků a fyziků). Členstvo jednoty tvořili z velké části kantoři středních škol a institutů vyššího vzdělávání a dále i profesori vysokých škol a vědci. V roce 1870 začala Jednota vydávat Zprávy Jednoty českých matematiků a fyziků, z nichž o 2 roky později v roce 1872 vznikl časopis věnovaný matematice a fyzice (Časopis pro pěstování matematiky a fysiky), vůbec první matematický časopis v Rakousku-Uhersku. O rok později vydává již Jednota učebnice a vědecké monografie. Po vzniku samostatného Československa se stala de facto monopolním kvalifikovaným vydavatelem učebnic, odborných knih a časopisů s matematicko-fyzikální tematikou. Na začátku 50. let musela Jednota převést majetek ve prospěch nově vzniklé Československé akademie věd, a stala se učenou společností při ČSAV. Matematická část její knihovny se stala základem fondu knihovny Matematického ústavu, kde je opatrována dodnes. V letech 1921 až 1939 a 1945 až 1993 se používal název Jednota československých matematiků a fyziků.

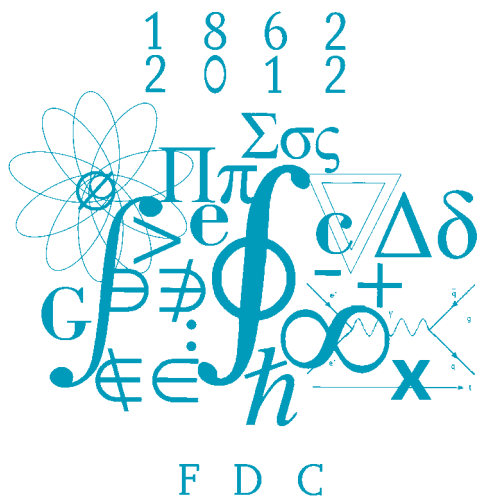
CZK 10 (Heidelberg)
Date of issue: 7. 3. 2012
Author: Pavel Hrach
FDC engraver: Jaroslav Tvrdoš

The Union of Czech Mathematicians and Physicists (JČMF) is one of the oldest, still existing learned societies in the Czech Republic. It was founded in 1862 as the Association for Free Lessons in Mathematics and Physics (Union of

Czech Mathematicians). Its initial mission was to improve the level of teaching physics and mathematics at all levels of schools of any kind, and to support and further

develop these disciplines. The union was extended in 1869 (Union of Czech Mathematicians and Physicists) due to patriotic tendencies. The Union's members were mostly teachers at high schools or higher education institutes, as well as university teachers and scientists. In 1870 the Union started publishing a bulletin Zprávy Jednoty českých matematiků a fyziků (News of the Union of Czech Mathematicians and Physicists), 2 years later (1872) followed by a journal dedicated to mathematics and physics Časopis pro pěstování matematiky a fysiky (Journal of Foster Mathematics and Physics), the first ever mathematics journal in the Austrian-Hungarian empire. A year later the Union already started publishing textbooks and scientific monographs. Following the formation of

an independent Czechoslovakia it gained a de facto monopoly as a qualified publisher of textbooks, scientific books, and journals with mathematical-physical themes. In the early 1950s the Union was forced to transfer its property to the newly set up Czechoslovak Academy of Science, and became one of its learned societies. The mathematics section of its library formed the basis for the resources of the Mathematical Institute's library. The name used by the Union over the periods of 1921–39 and 1945–93 was the Union of Czechoslovak Mathematicians and Physicists.

7 Osobnosti: Johann Gregor Mendel (1822–1884) Personalities: Gregor Johann Mendel (1822–1884)

20 Kč (Wifag)
Den vydání: 4. 4. 2012
Autor: Karel Šafář
Rytec: Bohumil Šneider

Johann Gregor Mendel (20. červenec 1822, Hynčice – 6. leden 1884, Brno) byl přírodovědec německé národnosti, zakladatel genetiky a objevitel základních zákonů dědičnosti. Po absolvování základní školy v Hynčicích navštěvoval mladý Johann piaristickou školu v Lipníku

nad Bečvou. Středoškolské vzdělání ukončil maturitní zkouškou na gymnáziu v Opavě. V letech 1840 až 1843 studoval na Filozofické fakultě Univerzity v Olomouci. V této době v Olomouci vyučoval přírodní historii a polní hospodářství Johann Karl Nestler, významný výzkumník na poli šlechtění zvířat a rostlin, jehož výzkum šlechtění ovcí podle některých autorů ovlivnil pozdější Mendelovu práci. Dalším olomouckým profesorem, který Mendela významně ovlivnil, byl Friedrich Franz. Během studia se Mendel živil převážně

kondicemi. Z finančních důvodů a na přání matky vstoupil do semináře. V roce 1843 přišel

do augustiniánského kláštera sv. Tomáše na Starém Brně a přijal řeholní jméno Gregor (řeholník většinou používá právě toto jméno na prvním místě).

Ve svých 28 letech se jako suplent (řečtiny, latiny, němčiny a matematiky) gymnázia ve Znojmě přihlásil k učitelským zkouškám

z přírodopisu a fyziky na univerzitě ve Vídni.

U zkoušek celkově neuspěl, paradoxně díky neúspěchu v přírodopisu. V letech 1851–1853 studo-

val Mendel matematiku, fyziku, chemii, botaniku, zoologii a paleontologii. V roce 1853 ukončil studium na univerzitě ve Vídni, aniž by se mu z důvodu náhlé těžké nemoci podařilo složit profesorské zkoušky. Krátce pak ještě učil jako suplent přírodopisu a fyziky na 1. německé reálce v Jánské ulici. Během studií se velmi zajímal o fyziku, matematiku a meteorologii. Díky důkladnému studiu těchto věd si uvědomil důležitost matematiky a statistiky pro vysvětlování přírodních dějů. Toho později využil během svých pokusů s hrachem. Po smrti opata Nappa byl zvolen opatem Augustiniánského kláštera a v této funkci představoval významnou osobnost Brna a Moravy v tehdejší císařství rakousko-uherském. Jako opat zemřel 6. ledna 1884 a je pohřben na Ústředním hřbitově v Brně. Orchestr na jeho pohřbu dirigoval klášterem na studiích v Brně podporovaný lašský rodák Leoš Janáček.

CZK 20 (Wifag)

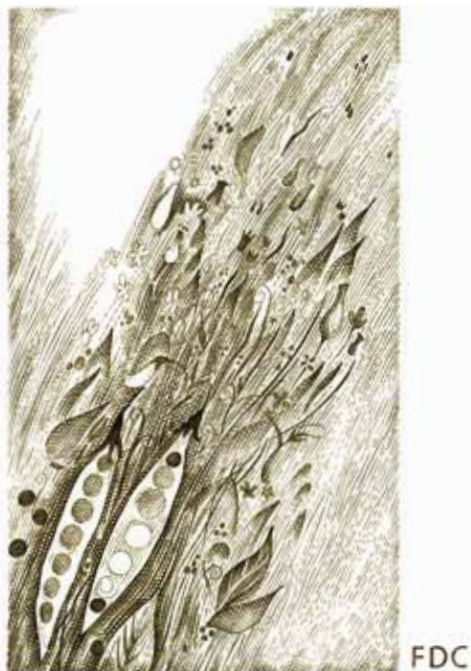
Date of issue: 4. 4. 2012

Author: Karel Šafář

Engraver: Bohumil Šneider

Johann Gregor Mendel (20 July 1822, Hynčice – 6 January 1884, Brno) was a natural scientist of German origin, founder of genetics, and discoverer of the core laws of inheritance. Johann attended the elementary school in Hynčice, and later the school in Lipník nad Bečvou run by the Piarists. He completed his high school education and received his diploma at the high school in Opava. He went on to study at the Faculty of Arts of the University in Olomouc in 1840-43 under Johann Karl Nestler, professor of natural history and agriculture, a leading scientist in animal and plant breeding; some authors believe that his research in sheep breeding influenced Mendel's further work. Friedrich Franz was another professor at the University in Olomouc who made a strong impact on Mendel. As a student Mendel had to give private lessons to earn some money. In 1843, for financial reasons, and to fulfil his mother's wish, he joined the Augustinian friars and entered the seminary run by St. Thomas monastery in Staré Brno under the adopted religious name of Gregor (friars normally use a religious name as their first name).

Aged 28, Mendel, who worked as a supplement

teacher of Greece, Latin, German, and mathematics at the high school in Znojmo, took teacher certification examinations in natural science and physics at the University in Vienna. He failed to pass the examinations, paradoxically because of his failure in natural science. In 1851-53 Mendel studied mathematics, physics, chemistry, botany, zoology, and paleontology. Because of a sudden attack of a serious illness, he left his studies at the University in Vienna without passing the teacher examinations. Later he worked shortly as a supplement teacher of natural science and physics at the First German Realschule at Jánská street in Brno. As a student Mendel's main interests were in physics, mathematics, and meteorology. A substantial study of these disciplines helped him understand how important mathematics and statistics are for explaining natural processes. He later used this understanding in his experiments in peas. Mendel replaced Napp as abbot of the Augustinian monastery on the latter's death, and in this office became an important person in Brno and Moravia in the then Austrian-Hungarian empire. He died as abbot on 6 January 1884, and is buried at the Central Cemetery in Brno. The funeral orchestra was conducted by Leoš Janáček, a native of the Lašsko region who was supported by the monastery during his studies in Brno.

500 let hebrejského knihtisku v Praze

500th Anniversary of the Printing of the First Hebrew Book in Prague

25 Kč (Heidelberg)

Den vydání: 18. 4. 2012

Autor: Renáta Fučíková

Rytec FDC: Jaroslav Tvrdoň

V prosinci 2012 uplyne pět set let od vytištění první hebrejské knihy v Praze. Díky jejímu vydání se Čechy a jejich hlavní město staly – po několika lokalitách v Itálii a na Iberském poloostrově a Cařihradu – jedním z prvních míst, kde působily hebrejské tiskárny vedené židovskými tiskaři. Kromě Prahy se na našem území hebrejskými typy tisklo už jen v Prostějově na počátku 16. století a později, v druhé polovině 18. a počátkem 19. století také v Brně a dočasně v Mikulově. V Praze zanikl hebrejský knihtisk v přímé souvislosti s událostmi druhé světové války.

Především v nejstarším období pojily židovské tiskaře užší profesní a obchodní styky s jejich křesťanskými kolegy, tiskaři či řezáči ilustrací a dekorativních štočků. I díky této otevřenosti vynikají pražské hebrejské tisky zejména v 16. století svou typografickou úpravou a výzdobou, takže např. pesachová hagada (vyprávění a modlitby ke svátku Pěsnic) z roku 1526 bývá znalci hebrejské typografie považována za jednu z nejkrásnějších hebrejských knih vůbec. Oproti zavedené představě byly hebrejské knihy ilustrovány, a to i figurativními výjevy. Někdy byly štočky přebírány od křesťanských tiskařů, většinou ale vzhledem ke zcela odlišné ikonografii židovské tradice vznikaly na objednávku. V nejstarších pražských hebrejských edicích najdeme také znak města Prahy užitý jako významný vizuální identifikační prvek a bezpochyby i na výraz lokální hrdosti – i zde se pražští židovští tiskaři inspirovali u svých křesťanských kolegů-tiskařů.

Většinu produkce židovských tiskáren tvořila náboženská literatura, modlitební knihy a bible, nábožensko-právní texty a komentáře k nim. Koncem 16. století se v Praze začala vydávat i literatura v jazyce jidiš (psaným či tištěným také hebrejským písmem), kterým čeští Židé tehdy mluvili a v němž mohli také volně číst i méně vzdělaní muži a ženy. Pro ně se v jidiš kromě překladů Bible a modliteb a mravoučných textů tiskla i zábavná literatura, písně a různé praktické příručky. V první polovině 17. století byla Praha evropským centrem jidiš

knihťisku. Spolu s emancipací a asimilací českých a moravských Židů v 19. století ale potřeba této literatury zanikla, židovská nakladatelství už tiskla většinou německy nebo česky a v hebrejštině vycházely pouze modlitební texty a bible potřebné pro náboženskou praxi.

CZK 25 (Heidelberg)

Date of issue: 18. 4. 2012

Author: Renáta Fučíková

FDC engraver: Jaroslav Tvrdoň

The 500th anniversary of the printing of the first Hebrew book in Prague will be celebrated in December 2012. The publication of the book made Bohemia and its capital city one of the first locations where Hebrew printing houses managed by Hebrew printers were established; the very first ones were several houses in Italy, the Iberian Peninsula, and Constantinople. The only other establishments in this territory that used Hebrew letters to print books were in Prostějov in the early 16th century, followed by Brno and, temporarily, Mikulov in the second half of the 18th

and early 19th centuries. The end of Hebrew printing in Prague was directly linked to the events of the Second World War.

Mainly at the beginning Hebrew printers maintained close professional and business relations with their Christian colleagues, printers or carvers of illustrations and decorative blocks. This approach contributed to the outstanding form of printing and decorations of Hebrew prints made in Prague mainly in the 16th century, such as the 1526 Passover Haggadah (story of the Israelites' Exodus from Egypt and prayers for the Passover holiday), which is considered by experts in Hebrew prints as one of the most beautiful Hebrew books in general. Contrary to the established idea, Hebrew books used to come out with illustrations, and even with figurative scenes. Although certain blocks could be taken over from Christian printers, they had mostly to be ordered because of the completely different Jewish traditional iconography. Inspired by their Christian colleagues, printers of the oldest Hebrew books produced in Prague also used the emblem of the city of Prague in their prints; it was used both as a significant visual identification element and, without any doubt, also to show their local pride.

The bulk of the local Jewish prints were religious literature, prayer books and Bibles, religious-legal texts, and the accompanying annotations. Literature in Yiddish (written or printed also in Hebrew letters) started to come out in the late 16th centu-

F.D.C.

ry; it was the spoken language in the then Czech Jewish community and gave access to literature also to less educated male and female readers. Yiddish was used to print not only biblical translations or moral texts but also entertaining literature books, songs, and all sorts of practical manuals to entertain and educate these readers. In the first half of the 17th century Prague was the European centre of Yiddish book printing. The 19th-century process of emancipation and assimilation of Czech and Moravian Jews removed the need to print this kind of literature; Jewish publishers already printed in German or Czech and Hebrew was used only to publish prayers and Bibles required to practice religion.

100. výročí založení českého skautingu 100th Anniversary of the Foundation of the Czech Scout Movement

21 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 2. 5. 2012
Autor: Marko Čermák
Rytec FDC: Miloš Ondráček

Za rok vzniku českého skautingu se pokládá rok 1911, kdy český profesor Antonín František Svojsík, vždy známý jako Antonín Benjamín Svojsík či prostě A. B. S., inspirován návštěvou Anglie, založil první český skautský oddíl. V roce 1912 již Svojsík pořádá první skautský tábor u myslivny Vorlovna pod hradem Lipnicí, a v témže roce vydává knihu Základy Junáctví – dílo, kde po vzoru Baden-Powellova Scouting for Boys předkládá svoji představu o českém skautingu. Na rozdíl od Baden-Powella se však Svojsík nespolehal pouze na vlastní síly, nýbrž přizval na pomoc odborníky (bylo jich třicet) z příslušných oblastí, takže kniha je vlastně sborníkem článků týkajících se nejrůznějších aspektů skautingu, a to z teoretické i praktické stránky. Roku 1914 pak byl založen spolek Junák-Český skaut, po Svojsíkově neúspěšném pokusu realizovat skautské myšlenky a metody na půdě Sokola.

Skautské hnutí se v prvorepublikovém Československu těšilo vysokému respektu, a českými skautskými oddíly prošlo od vzniku českého skautingu do roku 1938 mnoho budoucích českých osobností, jako byli např. prezident Edvard Beneš, básník Jíří Wolker, lékař Josef Charvát, cestovatel František A. Elstner (první český účastník mezinárodní skautské Lesní školy v anglickém Gilwellu), příslušník zahraničního odboje a spolustrůjce atentátu na Heydricha Jan Kubiš; skautem byl i Alois Rašín či Prokop Drtina. V českém prvorepublikovém skautingu má svůj pramen i české tramské hnutí.

CZK 21 (Heidelberg)
Date of issue: 2. 5. 2012
Author: Marko Čermák
FDC engraver: Miloš Ondráček

The year 1911 in which a Czech high school PE teacher Antonín František Svojsík, also known as Antonín Benjamín Svojsík, or simply as A.B.S., set up a first Czech Scout group, is considered to be the year of origin of Czech scouting. Svojsík's

book *Základy junáctví (The Foundations of Scouting)*, which reflected his idea of Czech Scouting based on Baden-Powell's *Scouting for Boys*, and a first Scout camp organized by Svojsík at the gamekeeper's lodge Vorlovna below the Lipnice castle, followed already in 1912. Unlike Baden-Powell Svojsík did not rely on his own knowledge only but asked thirty experts in relevant disciplines to help him write his book; the result is a compilation of papers on different, theoretical as well as practical, aspects of Scouting. Following

his failure to foster Scout ideas and methods in the Sokol (Falcon) movement Svojsík established Junák-Český skaut as an independent organization in 1914.

Scout movement enjoyed a high degree of respect in the 1918-38 Czechoslovakia, with numerous former members of Czech Scout groups, such as President Edvard Beneš, poet Jiří Wolker, physician Josef Charvát, traveller František A. Elstner (the first Czech Scout attending the international Scout Summer Camp in Gilwell, England), member of the international resistance movement and one of Heydrich's assassins Jan Kubiš, Alois Rašín, Prokop Drtina, later becoming important people. Czech Scouting of the interwar Czechoslovakia also became a source of the Czech Tramp movement.

FDC

FDC

CZK 20 (Wifag)

Date of issue: 2. 5. 2012

Author: Eva Hašková

Engraver: Bohumil Šneider

This year's common theme for the annual EUROPA issue, announced by the Association of European Public Postal Operators PostEurop, is Invitation to the Issuing Country.

The motifs chosen by the author for the invitation stamp are the Old Town Bridge Tower and the Dancing House, or the past and present intertwined.

The Old Town Bridge Tower is believed to be one of the most beautiful Gothic buildings in Europe. It is located in Křižovnické Square in Prague's Old Town on the right bank of the Vltava river, and served as the gateway to Charles Bridge on the Royal Road. This Gothic tower was built not only as part of the town fortifications but also as a grandiose triumphal gateway. The building was likely completed in the late 14th century. Petr Parléř, the architect of the bridge, can be considered as the author of virtually all sculptures and stone adornments on the tower. 138 stairs lead to the tower view platform. The height of the tower is 47 meters above the bridge level, or 57 meters above the Vltava river level.

The 1996 Dancing House, also known as Ginger and Fred, is located in Prague on the right bank of the Vltava river, at the corner of Rašínovo Embankment and Jiráskovo Square. It is the first construction built by top world architects in the post-Velvet Revolution Prague. The house was named after the shape of its two corner towers, inspired by the famous dance couple Fred Astaire and Ginger Rogers of the interwar period. Its designers were Vlado Milunić and Frank O. Gehry who was invited by the investor to join the project. Interior decorations of the investor's offices were partly designed by the British architect of Czech origin Eva Jiřičná. The building triggered a wide-ranging public debate on architecture in Prague. The Dancing House won a Time Magazine Design Award. The professional Czech magazine Architekt shortlisted it among the top five Czech buildings of the 1990s. The building, financed by Nationale Nederlanden (today ING), houses offices, a luxury café, and restaurant.

tele mostu Petra Parléře. Na ochoz věže se dostaneme po 138 schodech. Výška věže činí 47 metrů nad rovinou mostu, nad hladinou Vltavy je to 57 metrů.

Tančící dům, jinak také Ginger a Fred, dokončený roku 1996, stojí v Praze na pravém břehu Vltavy na rohu Rašínova nábřeží a Jiráskova náměstí. Jedná se o první stavbu špičkových světových architektů, která byla v hlavním městě po sametové revoluci realizována. Pojmenován je podle tvaru svých dvou nárožních věží, inspirovaných slavným meziválečným tanečním párem Freda Astaira a Ginger Rogersové. Tančící dům navrhl Vlado Milunić spolu s Frankem O. Gehrym, kterého k projektu přizval investor. Interiéry kanceláří investora byly z části svěřeny britské architektce českého původu Evě Jiřičné. Jeho stavba rozpoutala nejrozsáhlejší veřejnou diskusi o architektuře v Praze. Tančící dům dostal jedno z ocenění v kategorii designu v anketě amerického Time. V českém časopisu Architekt se dostal mezi pět nejvýznamnějších českých staveb 90. let. V budově, kterou financovala Nationale Nederlanden (dnes ING), jsou kanceláře, luxusní kavárna a restaurace.

10 Europa – společné téma: pozvání do vydavatelské země Europa – Common Theme: Invitation to the Issuing Country

20 Kč (Wifag)

Den vydání: 2. 5. 2012

Autor: Eva Hašková

Rytec: Bohumil Šneider

PostEurop – Asociace veřejných evropských poštovních operátorů – vyhlásila společným tématem známky EUROPA pro letošní rok pozvání do vydavatelské země.

Autorka zvolila pro pozvání jako námět Staroměstskou mosteckou věž a Tančící dům – historii prolínající se se současností.

Staroměstská mostecká věž je považována za jednu z nejkrásnějších gotických staveb v Evropě. Nachází se v Praze na Starém Městě na Křižovnickém náměstí při pravobřežním vstupu na Karlův most na královské cestě. Jedná se o gotickou věž, která byla zbudována nejen jako fortifikace, ale zároveň představuje i typ reprezentačního vítězného oblouku. Byla dostavěna pravděpodobně koncem 14 století. Za autora prakticky veškeré sochařské a kamenické výzdoby věže lze považovat stavi-

11 Technické památky: Baťův kanál

Technical Monuments: The Baťa Canal

10 Kč (Wifag)
Den vydání: 16. 5. 2012
Autor: Adolf Absolon
Rytec: Martin Srb

Baťův kanál neboli Průplav Otrokovice-Rohatec je historická vodní cesta vybudovaná v letech 1935–1938 v délce 52 km, která oba cíle spojovala. Částečně vede po řece Moravě, jinak uměle vyhloubenými kanály s řadou pohyblivých jezů, plavebními komorami (14) a dalšími vodními stavbami. Na trase je celkem 23 mostů. Pod mosty byly vybudovány podchody (lochozy s okovaným sníženým zábradlím, přes které se táhla lana ke člunům).

Hlavním po vodě dopraveným materiálem byl lignit z Ratiškovických dolů, které vlastnila firma Baťa. Lignit se dopravoval do Otrokovice, kde byl spalován pod kotli tepelné elektrárny, která zásobovala kožedělný závod teplem a elektřinou.

Na trase byla řada unikátních technických zařízení, např. výklopník uhlí mezi Rohatcem a Sudoměřicemi, lanovka pro přetahování člunů přes Moravu ve Vnorovech apod. U každé plavební komory byl postaven typický „baťovský“ domek pro obsluhu. Pozůstatky těchto památek, z nichž část je nyní rekonstruována, umožňují poznat technický um našich předků.

V dnešní době je téměř celá vodní cesta v délce 52 km opravena, zprovozněno 13 plavebních komor a umožněna tak pravidelná i turistická vodní doprava mezi Otrokovicemi a Petrovem, případně Skalicí (Slovensko). Turisté mohou využívat 8 přístavů a 16 přístavišť. Díky stavbě slovenského přístavu Skalica se stal Baťův kanál mezinárodní vodní cestou. V úpravách vodní cesty bude pokračováno s cílem dovést ji až do Hodonína a Kroměříže (tzv. Hanácké Athény).

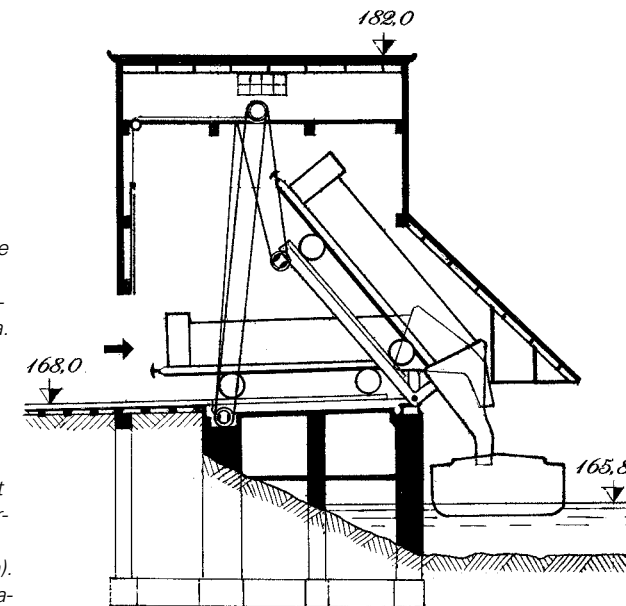
S využitím říčních úseků Baťova kanálu, které odpovídají svým parametrem provozu větších lodí, se počítá při výstavbě vodního koridoru Dunaj – Odra – Labe. Provoz na Baťově kanálu by zůstal zachován a díky novému vodnímu koridoru bude napojen na síť evropských vodních cest.

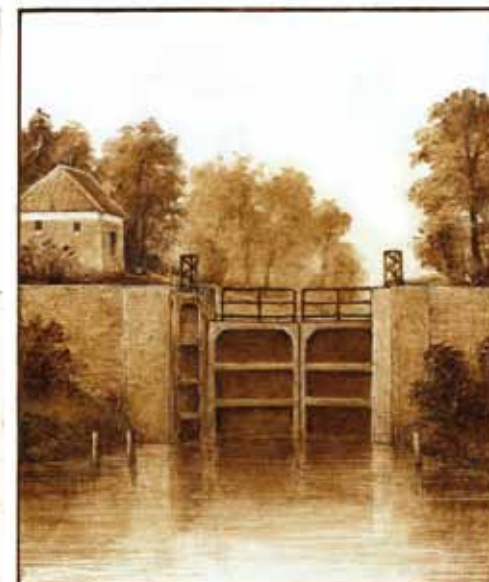
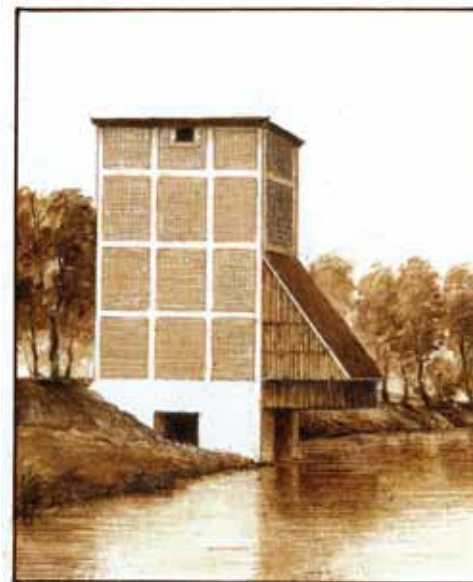
CZK 10 (Wifag)
Date of issue: 16. 5. 2012
Author: Adolf Absolon
Engraver: Martin Srb

The Baťa Canal, also known as the Otrokovice-Rohatec Canal, is a historical 52 km waterway built in 1935-38 to connect Otrokovice with Rohatec. The waterway partly follows the Morava river, the rest is a complex of man-made canals with a number of gates, locks (14), and other water structures. There are 23 bridges across the canal, with pedestrian underpasses (platforms with iron-bound low railing used to support tow ropes when towing boats below the bridge). The main material transported on the waterway was lignite from the Ratiškovice mines owned by the Baťa company. It was transported to the lignite fired power plant in Otrokovice, which supplied heat and power to the local leatherworking plant. A number of unique technical facilities were installed on the waterway, such as a coal tipper between Rohatec and Sudoměřice, cableway used to tow boats across the Morava river at Vnorovy, etc. A typical "Baťa house" for the attendant was built next to each lock. The remains of these monuments, part of which is presently under reconstruction, provide evidence of the high craftsmanship of their builders.

The reconstruction of almost the entire 52 km track has been finished by now, with 13 locks being put in working order, which allows using the waterway for cargo transport and for recreational boating between Otrokovice and Petrov, or Skalice in Slovakia. Tourists can use 8 ports and 16 landing places. With the construction of the port in Skalice, Slovakia, the Baťa Canal became an international waterway. The reconstruction project is planned to continue until the waterway reaches Hodonín and Kroměříž (so-called Athens of the Haná Region). The designers of the Danube-Oder-Labe waterway have also relied on using Baťa Canal's river sections navigable by larger ships. The Baťa Canal would remain open for local transport, and at the same time would be linked to the European waterway network.

FDC

12 Pražský hrad – Tintoretto Prague Castle – Tintoretto

30 Kč, (Waite)

Den vydání: 16. 5. 2012

Rytec: Miloš Ondráček

Pražský hrad – odvěký symbol českého státu – je nejvýznamnější českou památkou a zároveň jednou z nejvýznamnějších kulturních institucí. Byl založen pravděpodobně již kolem roku 880 knížetem Bořivojem z rodu Přemyslovců. Podle Guinnessovy knihy rekordů je Pražský hrad největším souvislým hradním komplexem na světě, rozkládá se na ploše téměř 70 000 m² a je také zapsán v Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Tvoří rozsáhlý soubor paláců a církevních staveb rozmanitých architektonických slohů – od románských staveb z 10. století přes gotické úpravy 14. století, zásahy známého slovinského architekta Josipa Plečnika v období tzv. první republiky po nejnovější úpravy z konce XX. století.

V obrazárně Pražského hradu se nachází sbírka výtvarného umění, která obsahuje téměř čtyři tisíce obrazů, kreseb a grafik různého stáří

a kvality. Mezi obrazy, historicky spjatými se starou obrazárnou Pražského hradu, jsou významné práce proslulých umělců. Nejvíce je obvykle ceněna Tizianova Toaleta mladé ženy, Rubensovo Shromáždění olympských bohů nebo Tintorettovo Bičování Krista. Výřez z posledně jmenovaného obrazu od Tintoretta (vlastním jménem Jacopo Comin, též zvaný Robusti) byl vybrán jako námět poštovní známky v rámci obnovené emise s tematikou umění na Pražském hradě.

CZK 30 (Waite)

Date of issue: 16. 5. 2012

Engraver: Miloš Ondráček

Prague Castle – the ancient symbol of the Czech country – is the major Czech monument as well as one of the top cultural institutions. It is believed to have been founded around 880 by Prince Bořivoj of the Premyslid dynasty. The Guinness

Book of Records indicates that Prague Castle is the largest castle area in the world, covering almost 70,000 square meters; the site has also been listed as UNESCO World Heritage. This large complex of palaces and sacred buildings presents a range of architectural styles, starting from 10th-century Romanesque buildings, through 14th-century Gothic rebuilding, projects by famous Slovenian architect Josip Plečnik in the interwar years, until the latest late 20th-century adaptation events.

The Prague Castle Picture Gallery hosts an art co-

llection with almost four thousands of paintings, drawings, and graphic artworks with a wide range of age and quality. Paintings with a historical link to the old Prague Castle Picture Gallery include major works by famous painters. Titian's Woman at her Toilet, Rubens' Assembly of the Gods at Olympus, or Tintoretto's The Whipping of Christ are among the most appreciated ones. A detail of the last-mentioned painting by Tintoretto (real name Jacopo Comin, also known as Robusti) was chosen as the motif of a stamp in the resumed series featuring artworks at Prague Castle.

70. výročí vyhlazení Lidic

70th Anniversary of the Lidice Massacre

20 Kč (Wifag)

Den vydání: 6. 6. 2012

Autor: Markéta Prachatická

Rytec: Bohumil Šneider

V roce 2012 si připomínáme smutnou událost – 70. výročí vyhlazení Lidic. Po atentátu na zastupujícího říšského protektora SS-Obergruppenführera Reinharda Heydricha dne 27. května 1942 se ještě vystupňoval teror nacistických okupantů proti českému národu. I přes popravu stovek lidí a rozsáhlé razie se nedařilo pachatele atentátu dopadnout. Když 4. června 1942 Heydrich na následky zranění zemřel, rozhodli se nacisté v Čechách a na Moravě k dosud neslýchané zavražďovací akci; významný podíl na plánu vyhlazení Lidic měl ambiciózní státní tajemník úřadu říšského protektora – Karl Hermann Frank.

Nicotnou souhrou okolností byly za oběť vybrány právě Lidice: 3. června se dostal Jaroslavu Pálovi, majiteli továrny na baterie ve Slaném, do rukou podezřelý milostný dopis adresovaný jedné ze zaměstnankyň továrny, jistě Anně Marusczkové z Holous u Brandýska. Ve kterém stálo: „Drahá Aničko! Promiň, že ti píši tak pozdě... Co jsem chtěl udělat, tak jsem udělal. Onoho osudného dne jsem spal někde na Čabárně. Jsem zdrav.

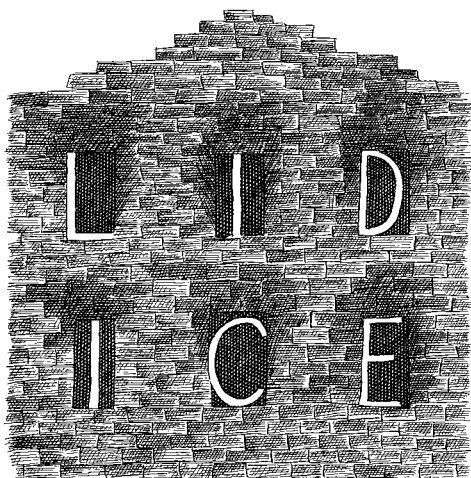
Na shledanou tento týden a pak se už nevidíme. Milan.“ Pála, v domnění, že pisatel dopisu může

být zapleten do atentátu, uvědomil četnictvo a to dopis postoupilo gestapu. Marusczáková, která skutečné jméno svého milence neznala, při výslechu mimo jiné zmínila, že dotyčný ji poprosil, aby v Lidicích rodině Horákových vyřídila pozdrav od jejich syna. Následovala razie v Lidicích a zatčení rodin Horáků a Stříbrných, o jejichž synech bylo známo, že slouží v československém vojsku v Anglii. Domovní prohlídka ani výslechy však neodhalily nic podezřelého. Následujícího dne byl jako přítel Marusczákové identifikován Václav Říha, dělník z Vrapic u Kladna. Protože byl ženatý a obával se, že jeho nevěra s dívkou z nedaleké vsi vyjde najevo, chtěl vztah s Marusczákovou ukončit a poslal jí proto s pomocí spolupracovníků onen dopis, který měl vyvolat romantický dojem, že je zapojen do odbojové činnosti a že se odešel skrýt do křivoklátských lesů. Kladenskému gestapu bylo záhy jasné, že Říha, Marusczáková ani Horákové nemají s atentátem na Heydricha nic společného; v Lidicích nebyl objeven žádný arzenál, vysílačky ani skrývané osoby. S tímto výsledkem bylo také podáno hlášení do Prahy. V Praze se mezitím Karl Hermann Frank v naději, že tím posílí své postavení a napomůže svému jmenování příštím říšským protektorem, rozhodl využít Lidic jako ukázky svého „rázného postupu“. Tak 9. června osobně předložil při Heydrichově pohřbu v Berlíně svůj záměr Hitlerovi a obratem k němu obdržel souhlas. Lidice měly být vypáleny a srovnány se zemí, dospělí muži zastřeleni, ženy uvězněny v koncentračních táborech a děti dány na „náležitě vychování“.

CZK 20 (Wifag)
Date of issue: 6. 6. 2012
Author: Markéta Prachatická
Engraver: Bohumil Šneider

The 70th anniversary of a sad event – the Lidice massacre – is commemorated in 2012. The assassination of Acting Reich Protector Reinhard Heydrich on 27 May 1942 further escalated the terror of Nazi occupants against the Czech people. Hundreds of people had been executed, but the assassins were not found. Heydrich died as a result of injuries on 4 June 1942, and the Nazi regime decided to make up for his death by an unprecedented reprisal event; the ambitious Secretary of State for the Nazi Protectorate of

FDC

Bohemia and Moravia Karl Hermann Frank played a major role in the planning of the massacre in Lidice.

The reason for choosing this village was trifling: on 3 June, Jaroslav Pála, owner of the battery plant in Slaný, intercepted a suspicious love letter addressed to one of the workers, a certain Anna Marusczáková of Holousy u Brandýska. The letter read: "Dear Anna, Sorry for taking so long to write... I did what I wanted to do. I slept at a place in Čabárna on that fateful day. I'm OK. See you this week, and then we will not see each other any more. Milan". Pála believed that the author of the letter might have been involved in the assassination; he informed the Czech police who handed the letter over to the Gestapo. During the interrogation Marusczáková, who didn't know the real name of her lover, also mentioned the fact that he asked her to give regards to the Horák family in Lidice from their son. A raid on Lidice followed and the Horák and Stříbrný families - whose sons were known to be members of the Czechoslovak troops in Britain - were arrested. House searches and interrogations revealed nothing suspicious. The next day Marusczáková's lover Václav Říha, who worked in Vrapice by Kladno, was identified. Říha, who was married, feared that his love affair with a woman from a nearby village would be found; he asked his colleagues to deliver the letter to Marusczáková as an attempt to finish the love affair by creating a romantic impression that he had been involved in the resistance movement and went into hiding in the forests in the Křivoklátsko area. The Gestapo unit in Kladno soon under-

stood that neither Říha and Marusczáková nor the Horák family had anything to do with Heydrich's assassination, and no arsenal, radio stations, or people were found hiding in Lidice. This was also the result reported to the Prague. In the meantime Karl Hermann Frank, with the hope that he would strengthen his position and help his appointment as the next Reich Protector,

decided to use Lidice as an example of his "firm approach". At Heydrich's funeral in Berlin on 9 June he met Hitler and presented him with his plan; it was immediately approved. Lidice was to be burnt down and levelled entirely; adult men were to be executed, women transported to a concentration camp, and children placed in SS families for a "proper upbringing".

70. výročí vyhlazení Ležáků 70th Anniversary of the Ležáky Massacre

10Kč (Heidelberg)
Den vydání: 6. 6. 2012
Autor: Milada Hartlová
Rytec FDC: Jaroslav Tvrdoň

Další smutným výročím roku 2012 je 70 let od vyhlazení vesnice Ležáky. Ležáky tvořilo 8 domů seskupených kolem mlýna na říčce Ležák v katastru obcí Miřetice a Louka (Chrudimsko). Ležáky byly 24. června 1942, to je dva týdny po vyhlazení Lidic v důsledku „heydrichiády“, vypáleny a jejich obyvatelé zavražděni nacisty jako odplata za to, že v nich byla ukrývána vysílačka „Libuše“ parašutistické skupiny Silver A. Tato skupina se zúčastnila atentátu na říšského protektora Reinharda Heydricha. Časně odpoledne byly Ležáky obklíčeny a obyvatelé shromážděni a převezeni do Pardubic, kde bylo 33 dospělých pozdě večer zastřeleno. Jedenáct dětí bylo odesláno do plynových komor a jen dvě dány na převýchovu do Německa, odkud se po válce vrátily.

Od roku 1941 byly v Protektorátu Čechy a Morava vysazovány parašutistické skupiny, které měly za úkol navázat kontakt s odbojem, zlepšit spojení s exilovou vládou v Británii a vést diverzní akce proti německým okupantům. 27. května 1942 provedli parašutisté atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. To vedlo k masovým represím proti českému obyvatelstvu. První byly demonstračně vyhlazeny Lidice na Kladensku (10. června), i když jejich obyvatelé, jak se

LEŽÁKY
 6. 6. 2012

později ukázalo, neměli s atentátem nic společného. Parašutista Karel Čurda, oddělený od ostatních, se 16. června přihlásil na pražském gestapu a vypovídal i o odbojové síti na Pardubicku. Dne 20. června byl zatčen její první člen, správce lomu Hluboká v bezprostřední blízkosti Ležáků, 21. června ležácký mlýnář Švanda. Byli vyslyšáni a mučeni.

FDC

Po válce nebyly Ležáky obnoveny, ale na jejich místě vznikl památník, který tvoří vyznačené půdorysy původních budov a pietní místo.

CZK 10 (Heidelberg)

Date of issue: 6. 6. 2012

Author: Milada Hartlová

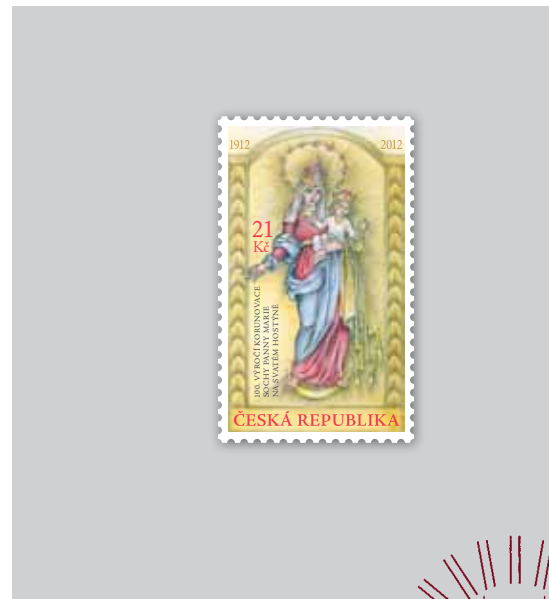
Engraver of the FDC: Jaroslav Tvrdoň

The 70th anniversary of the Ležáky massacre is another sad event commemorated in 2012. Ležáky was a settlement composed of 8 houses around a mill on the Ležák rivulet, located in the cadastral area of Miřetice and Louka in the Chrudim region. Two weeks after the Lidice massacre, on 24 June 1942, the settlement was burnt down and its population executed by the Nazis to avenge the fact that several people from Ležáky helped another group of paratroopers, called Silver A, involved in the assassination of Reich Protector Reinhard Heydrich, by providing a hiding place for their radio station. Early in the afternoon, Ležáky was surrounded, all inhabitants gathered and taken away to Pardubice; late in the evening

33 adults were executed there. Eleven children were transported to an extermination camp and gassed; only two children were selected for the Aryanisation programme and sent to Germany (both were found and returned after the war). Starting from 1941, groups of paratroopers were sent to the Protectorate of Bohemia and Moravia to establish links with the resistance movement, improve connection with the exiled government in Britain, and manage diversion events against German occupants. On 27 May 1942, two paratroopers attacked Acting Reich Protector Reinhard Heydrich. The attack led to mass reprisals against Czech population.

Lidice in the Kladno region was destroyed first to demonstrate the determination to avenge the killing; later evidence showed that the people in Lidice had nothing to do with the assassination. Paratrooper Karel Čurda, hiding separately from the rest of his group, himself contacted the Prague's Gestapo on 16 June and betrayed the resistance network in the Pardubice region. On 20 June, the first member of the network, manager of the Hluboká quarry located only several hundred meters from Ležáky, was arrested, followed by Ležáky miller Švanda on 21 June. Both were interrogated and tortured.

The settlement was not rebuilt after the war; the site became a memorial composed of the outlines of the original houses and a monument.

všechny tvory vyvýšena, stanula jako Královna nebes i země po pravici Synově jako Žena oděná sluncem a na hlavě její koruna z dvanácti hvězd. Tak učí církev, nazývají ji v modlitbách a písních od věků „královnou“, Matkou milosrdenství; a pozdravují ji jako „Královnu nebes“. Od dávných dob uctívá Boží lid Pannu Marii jako Královnou. Svědčí o tom mariánské modlitby, litanie loretánská, písně, liturgická památka Panny Marie Královny, křesťanské umění a zvláště poutní místa. Milostné sochy a obrazy jsou většinou zdobeny korunkami.

Korunování poutních obrazů a soch mariánských bylo zavedeno v katolické církvi v roce 1640 z popudu italského jezuita Alexandra Sforzy Pallaviciniho, který došel k názoru, že nosí-li zlaté koruny vládnoucí knížata a králové, tím spíše toto právo přísluší Královně nebes a jejím Synovi. Se souhlasem zvláštní komise ve Vatikánu byly korunovány mariánské obrazy a sochy v nejslavnějších poutních místech nejdříve v Itálii a pak v ostatních zemích.

I naši předkové se rozhodli na počátku minulého století korunovat svou skutečnou Královnou na Svatém Hostýně a ozdobit její sochu a sochu Božského Syna zlatými korunkami posvěcenými tehdejšími papežem Piem X.

CZK 21 (KOMB)

Date of issue: 20. 6. 2012

Author: Oldřich Kulhánek

Engraver: Miloš Ondráček

Crown has tended to be perceived by all cultured civilisations as the most ostensible symbol of supreme dignity and power. As such, crowns of emperors, kings, princes signify the supreme ruling power. Ancient cultures, especially the Greeks and Romans, used to coronate glorious victors to reward them for their great achievements, merits, and bravery.

Out of the many people who received this accolade, the Virgin Mary is certainly the most worthy one. A daughter of the glorious and ancient dynasty of King David, she lived in poverty and humility, without any crown other than that of thorns she wore because of her spiritual involvement in the suffering of her Divine Son. Now she lives in

FDC

15 100. výročí korunovace sochy Panny Marie na Svatém Hostýně 100th Anniversary of the Coronation of Our Lady of Hostýn

21 Kč (KOMB)

Den vydání: 20. 6. 2012

Autor: Oldřich Kulhánek

Rytec: Miloš Ondráček

Koruna bývala u všech vzdělaných národů nejokázalejším znakem nejvyšší důstojnosti a moci. Odtud koruny císařské, královské, knížecí – jsou znamením svrchované moci panovnické. U dáv-

ných národů, zvláště u Řeků a Římanů, bývaly koruny přiznávány slavným vítězům jakožto odměna velikých činů, zásluh a statečnosti. Zasloužil-li si kdo z lidí tohoto vyznamenání, pak jistě to byla Panna Maria. Žijíc na zemi v chudobě a pokoře, ač byla dcerou slavného a starobylého královského rodu Davidova, neměla jiné koruny, mimo trnovou, pro svou duchovní účast na mukách svého Božského Syna. Za to však v nebi nad

the heaven, far above all the other beings created by God, standing on the right hand of her Son, the Sun-Clad Woman, wearing a crown of twelve stars. Such is the teaching of the Church, calling her in their prayers and songs "The Queen", "The Mother of Mercy", and saluting her as "The Queen of Heaven."

From time immemorial the Virgin Mary has been venerated by God's people as "The Queen". The evidence are Marian prayers, Loreto litanies, songs, the feast of the Queenship of Mary, Christian artworks, and most of all, places of pilgrimage. Most of Madonna statues and paintings are adorned with a crown.

The Catholic Church introduced the ceremony

of coronation of Madonna paintings and statues at places of pilgrimage in 1640 on the initiative of Italian Jesuit Alexandro Sforza Pallavicini who believed that if ruling princes and kings can wear crowns of gold, the Queen of Heaven and Her Son are the more worthy of this privilege.

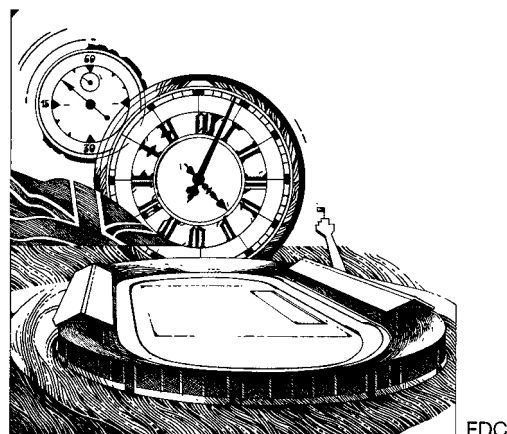
A special commission based in Vatican was set up to approve coronations of Madonna paintings and statues at the most famous places of pilgrimage in Italy, and later also in other countries.

Early in the past century the Czech people also decided to crown their real Queen at the Hostýn pilgrimage site; the statues of Our Lady of Hostýn and of Her Divine Son were adorned with golden crowns consecrated by Pope Pius X.

16 Letní olympijské hry + Letní paralympijské hry Londýn 2012 London 2012 Summer Olympic Games & Summer Paralympic Games

20 Kč (KOMB)
Den vydání: 20. 6. 2012
Autor: Jan Ungrád
Rytec: Jaroslav Tvrdouš

XXX. letní olympijské hry 2012 se budou konat v anglickém Londýně. Zahájení bude 26. července 2012 a ukončení 12. srpna 2012. Mělo by být rozdáno na 300 sad medailí ve 29 sportech. Londýn se stane prvním městem, ve kterém se uskuteční olympijské hry v novodobé historii již potřetí. Předtím se zde olympijské hry konaly v roce 1908 a 1948. Po ukončení olympijských her se v Londýně budou již tradičně konat i paralympijské hry v termínu od 29. srpna do 9. září 2012. Volby pořadatele OH 2012 se zúčastnilo celkem devět měst, která podala přihlášku do 15. června 2003. Všechna města prošla výběrovým řízením, které je na základě vyplněných dotazníků ohodnotilo v celkem jedenácti kritériích (jako doprava, finance, ubytování atd.) a stanovilo skóre vyjadřu-

FDC

jící schopnost pořádat olympiádu. Pět nejlepších adeptů bylo vybráno do finálové volby, ze které nakonec vzešlo vítězně město Londýn. Na hrách XXX. olympiády se bude soutěžit

ve 29 sportovních odvětvích. Z programu olympijských her vypadly baseball a softball. Sportovní disciplíny – atletika, badminton, box, cyklistika, džudo, fotbal, gymnastika, házená, jachting, jezdectví, kanoistika, košíková, lukostřelba, moderní pětiboj, odbíjená, plavání, pozemní hokej, skoky do vody, stolní tenis, střelba, synchronizované plavání, šerm, taekwondo, tenis, triatlon, veslování, vodní pólo, vzpírání, zápas.

CZK 20 (KOMB)
Date of issue: 20. 6. 2012
Author: Jan Ungrád
Engraver: Jaroslav Tvrdouš

The Games of the XXX Olympiad, or London 2012 Summer Olympic Games, are scheduled to take place in London, England, United Kingdom from 26 July to 12 August 2012. Around 300 sets of medals are planned to be presented in 29 sports. London will become the first city to officially host the modern

Olympic Games three times, having previously done so in 1908 and in 1948.

The already traditional Paralympic Games are scheduled to take place in London from 29 August to 9 September, after the end of the Olympic Games.

London was selected as the host city for the 2012 Olympics out of the nine cities that submitted bids by 15 June 2003. All cities passed through the bidding process including an evaluation of completed questionnaires with the overall eleven criteria (such as, transport, finances, accommodation, etc.) and setting of scores to express their ability to host the Olympics.

The five winning candidates proceeded to the final selection process, with London finally winning the right to host the games.

The programme of the Games of the XXX Olympiad features 29 sports. The IOC voted to drop base-ball and softball.

The sports are: Athletics, Badminton, Box, Cycling, Judo, Football, Gymnastics, Handball, Sailing, Equestrian, Canoeing, Basketball, Archery, Modern Pentathlon, Volleyball, Swimming, Field Hockey, Diving, Table Tennis, Shooting, Synchronized Swimming, Fencing, Taekwondo, Tennis, Triathlon, Rowing, Water Polo, Weightlifting, Wrestling.

17 Pěstitelství – krása orchidejí

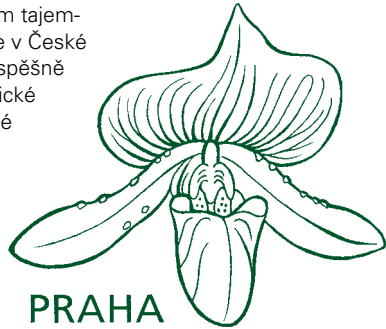
Flower Growing – Beauty of Orchids

10 Kč, 14 Kč, 18 Kč, 20 Kč (KOMB)
 Den vydání: 5. 9. 2012
 Autor: Libuše a Jaromír Knotkovi
 Rytec: Martin Srb

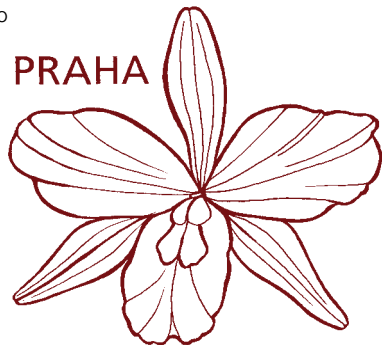
V letošním roce navazuje na ukončenou emisi biosférických rezervací nová emise s názvem Pěstitelství – krása orchidejí. Na známkách jsou zobrazeny exotické orchideje, které pocházejí z území mimo naši republiku. Je to poprvé v historii české známkové tvorby. Orchideje rostoucí na našem území se samozřejmě v minulosti na známkách objevily již mnohokrát.

Není žádným tajemstvím, že se v České republice úspěšně pěstují tropické i subtropické orchideje nejen v botanických zahradách, ale i ve sklenících, zimních zahradách a bytech našich občanů. Tyto

pěstitele sdružuje Česká orchidejářská společnost, která 31. července 2011 oslavila již své 125. výročí od založení. Česká orchidejářská společnost také dala k dispozici své orchideje, podle nichž je celý aršík namalován. Pěstování cizokrajných orchidejí má u nás velkou tradici. Vždyť největším „lovcem orchidejí“ je ve světě označován český rodák Benedikt Roezl. Dalšími byli například bratři Klabochové, Seidl,

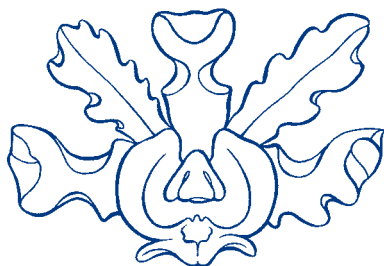

PRAHA
5. 9. 2012

5. 9. 2012

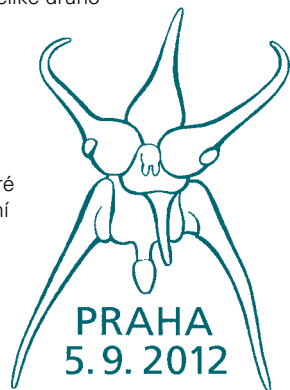

PRAHA 5.9.2012

Houda, Pecháček, Vráz i Frič, kteří se z tropů vrátili s podlomeným zdravím, Knobloch, který zemřel v Mexiku, či Haenke zavražděn v Bolívii. Rodáci z Československé republiky tak stáli u samého zrodu dovozu a pěstování exotických orchidejí v Evropě. Proto se není čemu divit, že současní pěstitelé mají velké zkušenosti nejen s jejich pěstováním, ale i množením. Na našem území se tak běžně vyskytují i vzácné orchideje z celého světa ve velké druhové rozmanitosti.

Kromě botanických druhů jsou dnes prakticky v každé druhé domácnosti pěstovány hybridní druhy orchidejí, které jsou běžně k dostání v prodejních sítích. Tvary jejich květů a barevnost nelze s botanickými druhy srovnávat.

PRAHA
5.9.2012

**CZK 10, CZK 14,
CZK 18, CZK 20 (KOMB)**
Date of issue: 5. 9. 2012
Author: Libuše and Jaromír Knotek
Engraver: Martin Srb

This annual issue of stamps in the Flower Growing – Beauty of Orchids series follows the finished Biosphere Reserves issue. The stamps feature exotic orchids originating from foreign locations. This is the first time in the history of Czechoslovak and Czech design that this motif has been chosen for a stamp. Orchids growing in the Czech Republic have already appeared on stamps for many times.

It is no secret that tropical and subtropical orchids are grown in the Czech Republic, not only in bo-

tanic gardens but also by ordinary people in their greenhouses, conservatories, and flats. Many of these growers have joined the Czech Orchid Society, which has celebrated on 31 July 2011 already the 125th anniversary of its foundation. The Czech Orchid Society also provided the orchids used as model for the entire sheet. Growing of exotic orchids has a long tradition in the Czech Republic. It is a Czech native, Benedikt Roezl, who is recognized by the world as the greatest "orchid hunter". Other famous growers include the Klaboch brothers, Seidl, Houda, Pecháček, Vráz, and Frič who returned from the tropics with their health undermined, Knobloch who

died in Mexico, and Haenke killed in Bolivia. Natives of Czechoslovakia stood at the very beginning of importing and growing of exotic orchids in Europe. No wonder that contemporary growers are greatly experienced not only in growing but also in reproducing them. Rare orchids from across the world, with a wide range of species, can therefore be commonly seen in the Czech Republic.

In addition to botanical species virtually every other household grows orchid hybrids, which are commonly available from supply stores. The shapes and colours of their flowers cannot be compared with their botanical counterparts.

Cestovatel Alberto Vojtěch Frič (1882–1944)

Traveller Alberto Vojtěch Frič (1882–1944)

10 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 5. 9. 2012
Autor: Jan Kavan
Rytec FDC a liniové kresby: Václav Fajt

Alberto Vojtěch Frič (8. září 1882, Praha – 4. prosinec 1944, Praha) byl český etnograf, cestovatel, botanik a spisovatel. Jihoameričtí indiáni jej pojmenovali Karaí Pukú (česky „dlouhý lovec“), v Evropě byl znám též jako „lovec kaktusů“. Frič se narodil v rodině právníka a náměstka pražského primátora Vojtěcha Friče. Již od mládí vykazoval výjimečné nadání v přírodovědných oborech, které ho zajímaly. V 15 letech byl již považován za jednoho z největších znalců kaktusů ve střední Evropě a odborníci evropského formátu mu zasílali žádosti o konzultace při jejich určování a zvali jej na vědecké konference. Mimo rozsáhlých znalostí o kaktusech samozřejmě sbíral také kaktusy samotné, v roce 1899 však celá jeho kolekce umrzla. Frič se poté rozhodl založit novou, z kaktusů, které si sám se-sbírá. V letech 1901–1929 podnikl 7 cest do Jižní Ameriky a jednu do Severní, kde se soustředil jednak na sběr kaktusů, jednak objevení

nových končin a sběr etnografických materiálů o divoče žijících indiánských kmenech. Na svých cestách pořizoval botanické a etnografické fotografie a je považován za průkopníka české krajinářské a cestopisné fotografie.

CZK 10 (Heidelberg)
Date of issue: 5.9.2012
Author: Jan Kavan
Engraver of the FDC and line drawing: Václav Fajt

Alberto Vojtěch Frič (8 September 1882, Prague – 4 December 1944, Prague) was a Czech ethnographer, traveller, botanist, and author. South American Indians named him Karai Pukú (or "Long Hunter" in English), in Europe he became known as the "Cactus Hunter". Frič was born into the family of lawyer and Prague's deputy mayor Vojtěch Frič. From his childhood he exhibited an exceptional talent for natural science, in disciplines that attracted him. Aged 15, Frič was already considered as one of the top experts in cactuses in Central Europe, receiving letters from leading European experts asking him for consultation and help identifying cactuses and inviting him to attend scientific conferences. He collected not only knowledge about cactuses but also real cactuses, but in 1899 his whole collection froze and died. He then decided to collect new plants and create a new collection. Over the period of 1901-29 he made 7 trips to

South America and one to North America, not only to collect cactuses but also to discover new areas and gather ethnographic materials on wild Indian tribes. Frič made botanical and ethnographic photographs during his travels and is considered to be the pioneer of Czech landscape and travel photography.

800 let od vyhlášení Zlaté buly sicilské králem Fridrichem II. 800th Anniversary of the Golden Bull of Sicily Issued by King Frederick II

49 Kč, aršík (KOMB.)
Den vydání: 19. 9. 2012
Autor: Oldřich Kulhánek
Rytec: Miloš Ondráček

Zlatá bula sicilská je souborem tří navzájem provázaných listin, jejichž význam v dějinách českého státu procházel významnými proměnami. Přemyslu Otakarovi I. ji 25. září 1212 vydal v Basileji budoucí římský král Fridrich II. jako odměnu za podporu, již mu Přemysl poskytl v boji o říšskou královskou korunu. Název listiny, resp. listin, je odvozen od pečeti, která je k dokumentu přivěšena. Fridrich II. jako král Sicílie disponoval tehdy pouze pečeti tohoto království. Samotná intitulace basilejského privilegia obsahuje interpretační problém, neboť Fridrich II. se představuje na prvním místě jako „imperator electus“. Tradiční překlad tohoto titulu jako „zvolený císař“ je zřejmě nesprávný, protože v té době Fridrich II. nebyl ještě zvolený. Toto označení využívala ve skutečnosti římská kurie, která tím designovala svého kandidáta na říšský trůn, a proto by se mělo spíše překládat jako „vyvolený (budoucí) římský císař“. Sicilský král potvrdil Přemyslu Otakarovi I. královskou hodnost. Jedinečnost Zlaté buly sicilské bývá často spatřována ve skutečnosti, že českému panovníkovi byla královská hodnost přiznána poprvé dědičně. Ve skutečnosti tomu tak není. Už privilegium z roku 1158 pro knížete Vladislava II. obsahuje pasáž o dědičích královské hodnosti. Přemysl Otakar I. musel o dědičnost svého království ještě svést tuhý boj. Fridrich II. dále potvrdil, že udělí královské znaky každému, kdo bude zvolen v Čechách. Tím bylo zachováno právo české šlechty na volbu svého panovníka. Přemysl Otakar I. se snažil tento nárok šlechty potlačit, avšak neúspěšně. Českému králi bylo rovněž potvrzeno právo investitury pražských a olomouckých biskupů, přičemž však všechny svobody, které biskupové obdrželi od předchozích římských králů, mají být zachovány. Pravděpodobně se naráží na privilegium, kterým Fridrich I. Barbarossa uznal pražského biskupa za říšského knížete. Český panovník měl být napříště osvobozen od všech povinností vůči říši až na účast na říš-

ských sněmech, pokud se konaly v Merseburku, Norimberku nebo Bamberku, tedy nedaleko území českého království. Stejně tak v případě doprovodu římského krále na jeho korunovační jízdu do Říma byl český král povinen vypravit 300 jezdců nebo zaplatit 300 hřiven stříbra (náklady na jejich vypravení).

CZK 49, miniature sheet (KOMB.)
Date of issue: 19. 9. 2012
Author: Oldřich Kulhánek
Engraver: Miloš Ondráček

The Golden Bull of Sicily is a set of three related decrees whose importance in the history of Czech lands underwent significant transformations. Future King of the Romans Frederick II issued the bull to Přemysl Ottokar I in Basel, 25 September

1212, to reward him for his support in the fight for the imperial royal crown. The decree(s) are named after the golden ornament representing a seal attached to the document(s). At the time of issue Frederick II as the King of Sicily was able to use only the seal of the Kingdom of Sicily.

One of the titles used by the king in the Basel privilege presents itself to be an interpretation problem because Frederick II introduced himself at the first place as "Imperator Electus." The traditional translation of the title as "Emperor Elect" seems to be incorrect because Frederick II had not yet been elected as emperor. In fact the title was used by the Roman Curia to designate their candidate to the imperial throne; as such, it should rather be translated as "Chosen (Future) Roman Emperor."

The King of Sicily confirmed the royal title obtained by Přemysl Ottokar I. What's often seen as the unique nature of the Golden Bull of Sicily is the fact that it was the first time that the royal title was confirmed for both the king and his heirs. But it was not so. A text on heirs to the royal title had already been contained in a privilege granted to Prince Vladislav II as early as 1158. But

Přemysl Ottokar I still had to fight hard for the hereditary title to his kingdom.

Frederick II also confirmed that whoever is elected in Bohemia will be granted royal insignia. This preserved the right of Czech estates to elect their king. Přemysl Ottokar I had in vain tried to have this request by the estates removed.

The King of Bohemia further received confirmation that the investiture of bishops of Prague and Olomouc pertained to him, although all freedoms bestowed on the bishops by previous Kings of the Romans had to be preserved. This seems to be a reference to the privilege issued by Frederick I Barbarossa to the bishop of Prague to appoint him as an imperial prince.

Kings of Bohemia were relieved of all duties to the Roman Empire with the exception of attendance at imperial assemblies held at Merseburg, Nuremberg, or Bamberg, i.e. not far from the territory of the Kingdom of Bohemia. The King of Bohemia was also obliged to send 300 riders, or 300 talents of gold (a sum to compensate the costs of equipment of the same) to accompany the King of the Romans on the way to Rome for his coronation.

zeum Praha i pobočka ve Vyšším Brodě je organizační součástí České pošty, s. p.

CZK 26 (Heidelberg)

Date of issue: 3.10.2012

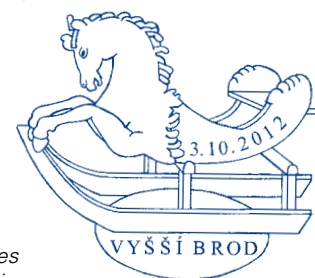
Author: Dušan Kállay

Engraver of the FDC and line drawing: Miloš Ondráček

Postal Museum Vyšší Brod is a Postal Museum's branch located in Vyšší Brod, a lovely small town in South Bohemia about 200 km far from Prague, close to the Austrian border. Its exposition extends over the vast area of the former Cistercian monastery. The town has a good car, bus and train connection; buses and trains run more frequently in the summer season.

Visitors can enjoy a large exposition of postal history in Bohemia, Moravia and Silesia, starting from 1526 until now, covering an area of about 1,800 m², with the largest collection of 19th century carriages and coaches in the Czech Republic,

vintage postal uniforms, post office signs, mail and letter boxes, samples of correspondence, old writing utensils, franking and cancelling machines, reconstructions of 18th and 20th century post offices, telegraph, teleprinter, and telephone machines. At the same time visitors can admire late Gothic, Renaissance, and Baroque interiors. Further information about the exposition in Vyšší Brod is available on the Postal Museum's new website (<http://www.postovnimuzeum.cz>). Postal Museum Prague and Postal Museum Vyšší Brod are organisational units of the Czech Post.

20 Světový den pošty – Poštovní muzeum Vyšší Brod World Post Day – Postal Museum Vyšší Brod

26 Kč (Heidelberg)

Den vydání: 3. 10. 2012

Autor: Dušan Kállay

Rytec FDC a liniové kresby:

Miloš Ondráček

Pobočka pražského Poštovního muzea se nachází v malebném jihočeském městě Vyšší Brod, které je vzdáleno cca 200 km od Prahy poblíž hranic s Rakouskem. Vlastní muzejní expozice je umístěna v rozsáhlém areálu cisterciáckého kláštera. Vyšší Brod je snadno dostupný autem, autobusem nebo vlakem, přičemž v letní sezóně jsou autobusové a vlakové spoje posíleny.

Je zde k vidění rozsáhlá expozice dějin poštovníctví v Čechách, na Moravě a ve Slezsku od roku 1526 do současnosti na ploše cca 1800 m², největší sbírka vozů a kočárů z 19. století v České republice, historické poštovní stejnokroje, vývěsní štíty, pokladny, schránky, mapy, ukázky korespondence, staré psací potřeby, výplatní a orážecí stroje, rekonstrukce poštovních úřadoven z 18. a 20. století, telegrafní, dálkopisné a telefonní přístroje. Kromě toho se návštěvník pohybuje v pozdně gotických, renesančních a barokních interiérech. Více informací o expozici ve Vyšším Brodě najdete na nových internetových stránkách Poštovního muzea (<http://www.postovnimuzeum.cz>). Poštovní mu-

21 Legendy Masarykova okruhu v Brně

– František Štastný (1927–2000)

Legends of Masaryk Circuit in Brno

– František Štastný (1927–2000)

slovenska v Brně na vynikajícím 7. místě. V roce 1953 byl přijat jako závodník a „zajížděcí“ jezdec do Jawy, s jejíž značkou spojil celý zbytek své závodnické kariéry. Spolu s Gustavem Havlem pro ni vybojoval řadu úspěchů. Závodil na strojích Jawa 500 2xOHC, Jawa 350 2xOHC i Jawa 250. Příležitostně, když Jawa neměla vhodný stroj pro některou objemovou kategorii, startoval i na strojích ČZ (Česká zbrojovka, Strakonice) či MZ (Motorrad- und Zweiradwerk, Zschopau, Německá demokratická republika).

Na stroji Jawa se František Štastný stal pětkrát Místrem Československa: 1956: v kategorii 500 ccm, 1958: 350 ccm, 1959: 350 ccm, 1960: 250 ccm, 1965: 350 ccm.

Po skončení aktivní kariéry motocyklového závodníka působil v motoristické redakci Československé televize jako sportovní komentátor motoristických sportovních přenosů.

CZK 18 (Wifag)

Date of issue: 3. 10. 2012

Author: Ladislav Kuklík

Engraver: Václav Fajt

František Štastný (12 November 1927 - 8 April 2000) was a Czech motorcycle road racer who became a legend in his own lifetime. He was born in Kochánky nad Jizerou. Aged 15, Štastný started his career as bicycle racer, in 1948 he even competed with such a bicycle racing star as the "Czechoslovak" Jan Veselý in the 1st annual Peace Race.

He competed in his first motorcycle race in the spring of 1947 on a DKW motorcycle under the name of his half-brother because he had not held a driver's license. He continued his career as private racer on a used motorcycle Norton nicknamed "Blesk Speciál" (Special Bolt) and in 1952 he

competed in the Czechoslovak Grand Prix Brno, with an outstanding seventh place finish.

In 1953 he became a racing and testing member of the Jawa factory racing team, remaining loyal to the brand for the rest of his racing career.

He and Gustav Havel won

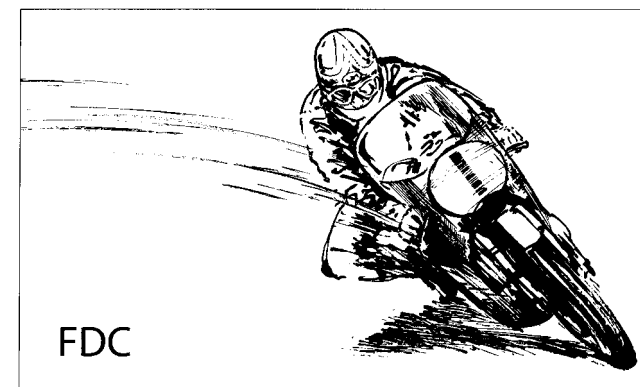
a number of titles for the team.

He competed on Jawa 500cc DOHC, Jawa 350cc DOHC, and Jawa 250cc. Occasionally, if the Jawa team failed to supply motorcycles for a given category, he also used motorcycles ČZ (Česká zbrojovka, Strakonice) or MZ (Motorrad- und Zweiradwerk, Zschopau, East Germany).

On a Jawa motorcycle František Štastný won Czechoslovak Grand Prix five times: 1956: in the category of 500cc, 1958:

350cc, 1959: 350cc, 1960: 250cc, 1965: 350cc.

After the end of his active motorcycle racing career he worked as a sportscaster for the motorist news team of Czechoslovak Television and provided commentaries for racing events.

Legendy Masarykova okruhu v Brně

– Louis Chiron (1899–1979)

Legends of Masaryk Circuit in Brno

– Louis Chiron (1899–1979)

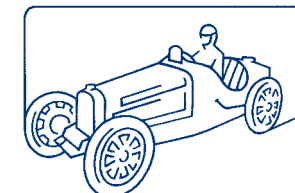
25 Kč (Wifag)

Den vydání: 3. 10. 2012

Autor: Ladislav Kuklík

Rytec: Václav Fajt

Louis Chiron (3. srpen 1899, Monte Carlo, Monako – 22. červen 1979, Monte Carlo, Monako) byl monacký pilot Formule 1. Byl jedním z nejlepších předválečných závodníků. Zúčastnil se mnoha významných závodů a reprezentoval nejslavnější automobilové značky, od Bugatti přes Mercedes a Delage až po Alfu Romeo. Dokázal zvítězit na domácí Grand Prix Monaka 1931, kde se na startovním roštu sešla taková esa, jako byli Italo – Achille Varzi a Tazio Nuvolari, nebo Němci Rudolf Caracciola a Berndt Rosemeyer. V letech

BRNO 3.10.2012

1931 až 1933 zvítězil ve Velké ceně Československa na Masarykově okruhu s vozy Bugatti (1931 a 1932) a Alfa Romeo (1933), v roce 1949 při nemistrovském závodě F1 (předpisy známy od 1947 jako Formule A, 1. oficiální šampionát F1 se jel

i jinde po České republice častování nezdravě riskantně jedoucí šoféři. Louis Chiron prožíval neobyčejně dlouhou sportovní kariéru. Ještě na Grand Prix Monaka 1955, kde slavil své 56. narozeniny, s vozem Lancia D50 vybojoval šesté místo.

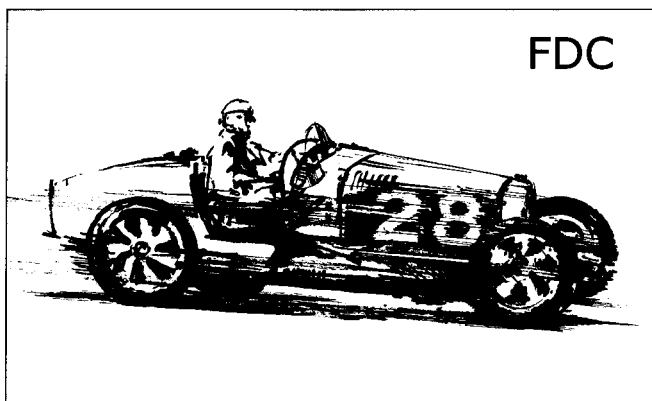
CZK 25 (Wifag)
Date of issue: 3. 10. 2012
Author: Ladislav Kuklík
Engraver: Václav Fajst

Louis Chiron (3 August 1899, Monte Carlo, Monaco – 22 June 1979, Monte Carlo, Monaco) was a Monaco Formula One driver. He was one of the best prewar racers. He competed in many top races and represented the most famous brands, such as Bugatti, Mercedes, Delage, Alfa Romeo. He managed to win the local 1931 Monaco Grand Prix, meeting such top drivers at the start line as the Italian Achille Varzi and Tazio Nuvolari or the German Rudolf Caracciola and Bernd Rosemeyer. He won the 1931-33 Czechoslovak Grand Prix on Masaryk Circuit on a Bugatti (1931, 1932) and Alfa Romeo (1933). At the 1949 Grand Prix (from 1947 Formula A, before the official beginning of the Formula One World Championship in 1950) a failure on his Maserati cost him the first place.

His unforgettable driving style led to the creation of a popular Czech saying "He's driving like Chiron!", used in the Brno area and elsewhere in the country when referring to risky motorists driving very fast.

Louis Chiron had an exceptionally long sports career. Aged 56, he still competed at the 1955 Monaco Grand Prix, driving a Lancia D50 and finishing 6th.

až v roce 1950) odstoupil z prvního místa pro poruchu na svém Maserati. Jeho nezapomenutelný styl jízdy dal vzniknout okřídlenému rčení „jede jako Chiron“, jímž jsou i v současnosti v okolí Brna

Umělecká díla na známkách Works of art on postage stamps

26 Kč (KOMB), A2 – 30 Kč, 30 Kč, 32 Kč
(ocelotisk z plochy – Waite)
Den vydání: 7. 11. 2012

DÍVKA S DLOUHÝMI VLASY, kolem 1951
Kamil Lhoták (1912–1990)
Rytec: Miloš Ondráček
Východočeská galerie v Pardubicích

Kamil Lhoták (25. červenec 1912, Praha – 22. říjen 1990, Praha) byl malíř, grafik a ilustrátor. Byl jedním ze zakládajících členů Skupiny 42. Vystudoval Jiráskovo gymnázium. Vedle prvních setkání s moderním uměním se Kamil Lhoták nechával unášet vydáváním „jednovýtiskového“ Auto-moto zpravodaje, který se svým spolužákem celý kaligraficky psali a kreslili. Ve vyšších třídách gymnázia vydával se spolužáky časopis „Hledání umění“ a své hledání rozšířil i na pravidelné návštěvy výstav v Aventinu. Po absolvování gymnázia v sobě popřel sen o studiu na Akademii a na přání matky, ale také díky dědictví po otci šel studovat práva. Studoval poctivě, ale bez zvláštního nadšení. Jeho světem byl především svět umění a s ním se také dychtivě stále seznamoval: Ernst, Arp, Giacometti, Klee, Masson, Miró, Filla, Šíma – to byli hrdinové, ke kterým mladý student práv vzhlížel. Z práva nakonec udělal i závěrečnou státní zkoušku, jenom o titul JUDr. příliš nestál. Období jeho života až do války bylo naplněno pilným malováním a vstřebáváním všeho, co předválečná avantgarda přinášela světu. V roce 1939 uspořádal v Beaufortově galerii v Jungmannově ulici svoji první výstavu. Během války vytvořil stovky děl, čímž se stále dle vlastních slov „hledající KL“ stává malířem Kamilem Lhotákem, což prezentuje i podpisem celým jménem na jednom z obrazů z roku 1942. V roce 1954 se seznámí se spisovatelem Adolfem Branaldem a to otevírá Lhotákovi další etapu života. Svoji dlouholetou lásku ke všemu co má kola či vrtuli shrnuje ilustracemi pro knihu Dědeček automobil, dle vlastních slov nejlepších, které za život dělal. O rok později již spolupracuje s Branaldem jako poradce při natáčení stejnojmenného filmu. V šedesátých letech potkalo Kamila Lhotáka další osudové setkání. Anna Endrštová, kterou jako kluk nakreslil do školního sešitu, se stala jeho modelem a jeho životní družkou. Anča, jak jí přátelé říkali, se stala Lhotákovou hospodyní, kuchařkou a také jakousi tajemnicí, která vytvářela pro ma-

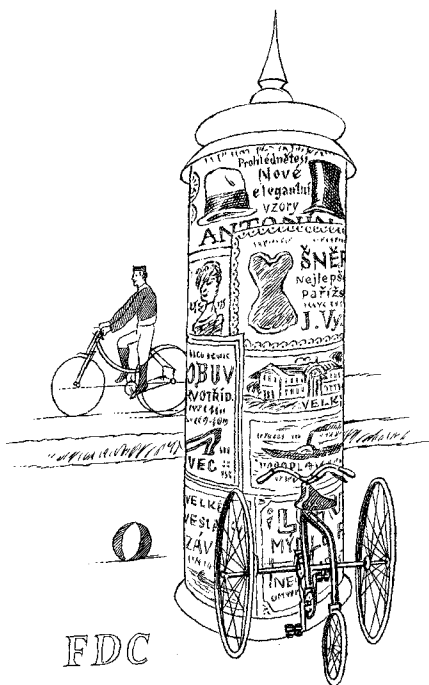
lířovu práci klid a zázemí. Poslední roky se i přes nemoc, se kterou neúnavně bojuje, vyznačují být menší, co do počtu, ale stále kvalitní tvorbou. V roce 1990 maluje svůj poslední obraz s názvem „Meteor padá do moře“.

CZK 26 (KOMB), A2-CZK 30, CZK 30, CZK 32
(recess printing from flat plates – Waite)
Date of issue: 7. 11. 2012

A LONG-HAIRED GIRL, AROUND 1951
Kamil Lhoták (1912–1990)
Engraver: Miloš Ondráček
East Bohemian Gallery in Pardubice

Kamil Lhoták (25 July 1912, Prague – 22 October 1990, Prague) was a painter, graphic artist, and illustrator. He was one of the founding members of Group 42. He studied at Jirásek Gymnasium high school. Here he made his first encounters with modern art and together with a classmate let their imagination run wild with their single-copy car bulletin "Auto-moto zpravodaj", full of calligraphic writing and drawings. Later he joined other students in publishing the school magazine "Hledání umění" (Seeking of Art), and extended his search for art to regular visits to modern art exhibitions in Aventinum. After his graduation he put aside his dream of studying art at the

Academy and obeyed the wish of his mother who wanted him to study law; he could do so thanks to his father's inheritance. He was a diligent, but not enthusiastic student. He saw the world of art as his own world, and continued learning about it with devotion: Ernst, Arp, Giacometti, Klee, Masson, Miró, Filla, Šíma – these were the heroes the young law student looked up to with admiration. He was able to get a master degree in law, but was not keen to study further for doctoral degree. During the rest of the pre-war era he diligently painted and continued absorbing all the new ideas and works brought into the world by the pre-war avant garde artists. His first exhibition took place in 1939 in Beaufort Gallery in Jungmannova street, Prague. He created hundreds of works during the war: this transformed the "seeker KL", as he used to call himself, into "painter Kamil Lhoták", a process confirmed by his signing one of his 1942 paintings with his whole name. His meeting with author Adolf Branald in 1954 opened him the way to the next stage of his life. He summed up his longtime love for all that has wheels or a screw propeller into illustrations for the book "Dědeček automobil" (later filmed under the name Vintage Car), the best of all illustrations he had ever done, as he described them. One year later he joined Branald as a consultant in shooting the Vintage Car film. The next fatal meeting came in the sixties. Anna Endrštová, whose portrait he drew as a school-boy into one of his notebooks, became his model and life partner. Endrštová, called Anča by her friends, became Lhoták's housekeeper, cook, and a sort of secretary and helped create a quiet environment for his creative work. Kamil Lhoták remained an active artist also in the last years of his life: his final works, although less frequent, showed high quality despite his ongoing fight against illness. His last painting, "Meteor padá do moře" (A Meteorite Falling into the Sea), was created in 1990.

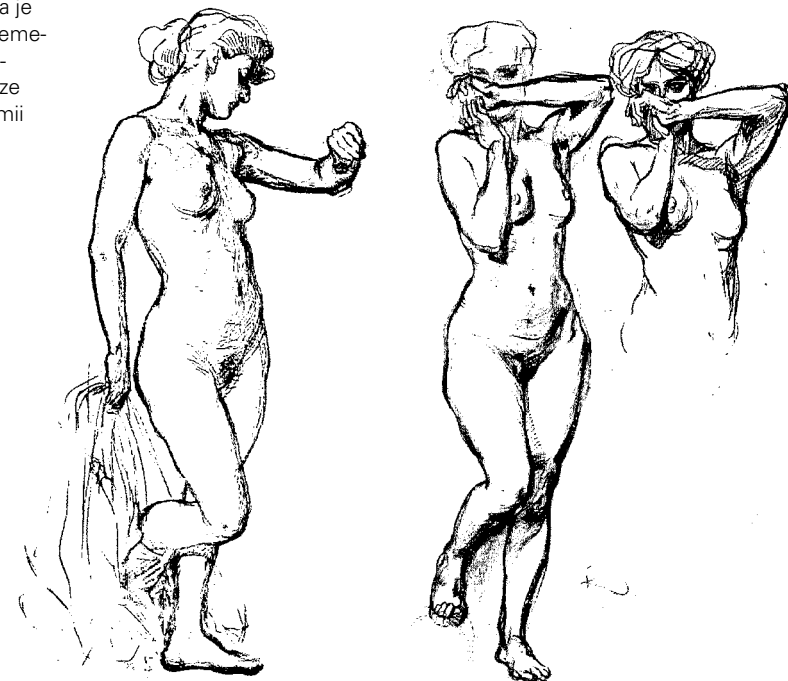
RADOSTI ŽIVOTA, 1901–1902
František Kupka (1871–1957)
Rytec: Václav Fajt
Národní galerie v Praze

František Kupka (23. září 1871, Opočno – 24. června 1957, Puteaux, Francie) byl český malíř a grafik světového významu, jeden ze zakladatelů moderního abstraktního malířství. Jeho vztah k hudbě se podílel na vzniku a realizaci dalšího nového výtvarného směru – orfismu, tedy směru, přibližujícímu malířství jiným uměním (hudba, poezie). Převážnou část života žil ve Francii. Byl též i grafikem – ilustrátorem. Svým dílem se nesmazatelně zapsal do dějin české i světové výtvarné tvorby.

Narodil se jako nejstarší z pěti dětí v rodině notářského úředníka v Opočně. Své mládí prožil v Dobrušce pod Orlickými horami, kde se vyučil sedlářskému řemeslu, ale již tehdy maluje vývěsní štíty a obrázky svatých. Projevuje velký malířský talent, a proto na přímlyvu rodinného přítele není nucen věnovat se svému řemeslu a je poslán nejprve do řemeslnické školy v Jarošově (1886) a posléze na pražskou Akademii (1887). Zde studuje jako žák prof. Sequense až do roku 1891, kdy odchází do Vídně. Ve Vídni zůstal až do roku 1895, kdy je poslán jako stipendista do Paříže. Během studií na L'école des Beaux-Arts se živí malováním plakátů, vyučuje náboženství a dokonce vystupuje jako spiritistické médium (není bez zajímavosti, že Kupka byl příznivcem teosofie, východních

filosofii a mysticismu vůbec. Kolem roku 1903 se poprvé mezinárodně proslavil publikací svých satirických kreseb v pařížském časopisu L'Assiette au Beurre, do kterého přispíval v letech 1901–07

a vytvořil i tři svá samostatná čísla – alba Peníze, Náboženství a Mír. V roce 1914 odchází dobrovolně na frontu, v bitvě u řeky Aisne je raněn. Je vyznamenán Řádem důstojníka Čestné legie a za své zásluhy v armádě získá hodnost kapitána. Pomáhá organizovat československé legie ve Francii, po návratu do Paříže, kde zakládá tzv. Českou kolonii, jejímž předsedou je později zvolen. Po válce je jmenován profesorem pražské Akademie, kde v roce 1920 také přednáší. Přednáškovou činnost pořádá později i v Paříži, kde vyučuje československé stipendisty. Za svůj život uspořádal mnoho výstav a získal mnohá ocenění za svá díla. Mezi lety 1919 až 1938 byl Kupka podporován svým přítelem Jindřichem Waldesem, úspěšným pražským podnikatelem, který kupoval jeho obrazy. Většinu svého života strávil na pařížském předměstí Puteaux, kde také 24. června 1957 umírá.

LIFE'S PLEASURES, 1901–1902
František Kupka (1871–1957)
Engraver: Václav Fajt
National Gallery in Prague

František Kupka (23 September 1871, Opočno – 24 June 1957, Puteaux, France) was a Czech painter and graphic artist of world significance, one of the founders of modern abstract painting. His relationship with music contributed to the creation and promotion of another new art movement - orphism, based on the correlation between painting and other forms of art, such as music or poetry. Kupka spent most of his life in France. He was not only a painter but also a graphic artist producing illustrations. His work made an indelible mark on the history of Czech and world art. František, the eldest-born of a five-child family of a notary clerk in Opočno, spent his youth in Dobruška in the Orlické Hory foothills area where he completed his apprenticeship and became a qualified saddler; at the same time he already painted signboards and paintings of saints. His great artistic talent and a family friend's recommendation helped him quit the saddler's trade and take a course of studies, first at a vocational school in Jaroměř (1886), later at the Academy in Prague (1887) where he studied with Sequens. In 1891 Kupka enrolled at the Viennese art academy where he stayed until 1895. During his temporary

fellowship at the Ecole des Beaux-Arts in Paris he taught religion and also acted as a spiritist medium (being a follower of theosophy, oriental philosophies, and mysticism in general). He became internationally known in around 1903 through his satirical drawings in the Paris-based illustrated magazine L'Assiette au beurre; Kupka drew for the magazine in 1901–7 and he alone created three of its editions (Money, Religion, and Peace). In 1914 he volunteered for military service, and fought on the Aisne where he suffered an injury. He was decorated with the French Legion of Honour and was promoted to captain for his military merits. On his return to Paris, he helped organize Czechoslovak legions in France and founded the so-called Czech Colony; he was later elected its president. After the war he was appointed as a professor at the Academy in Prague, where he started giving lectures in 1920. He also gave lectures to Czechoslovak interns studying in Paris. Kupka held numerous exhibitions and received many awards for his lifetime work. Between 1919 and 1938 he was sponsored by his friend Jindřich Waldes, a successful Prague-based businessman

who bought Kupka's paintings. Kupka spent most of his life in the Paris suburb of Puteaux. He died there on 24 June 1957.

AUTOPORTRÉT S RODINOU, 1719
Jan Kupecký (1667–1740)
Rytec: Martin Srb
Muzeum krásných umění, Budapešť

Jan Kupecký (1667, Pezinok – 16. července 1740, Norimberk) byl slovenský barokní malíř, autor řady portrétů. Působil v Maďarsku, na Slovensku, ve Vídni a Norimberku. Kupecký, jako řada lidí tehdejší doby, byl synem protestantů (Českých bratrů) z Mladé Boleslavi, kteří utekli na Slovensko před náboženskou perzekucí. Narodil se v Pezinku (nedaleko Bratislavy). Podle zdrojů začal studovat u švýcarského malíře Benedikta Klause, který působil ve Vídni a Uhrách. Ve svých dvaceti letech Kupecký odešel na studijní pobyt do Itálie. V Římě mu pomohl proslavit se Aleksander Benedykt Sobieski, syn polského krále Jana III. Sobieského. Roku 1709 se, po 22 letech strávených v Benátkách a Římě, vrátil do Vídne. Namaloval řadu portrétů členů královské dynastie (prince Evžena Savojského), různých aristokratů a v Karlových Varech dokonce ruského cara Petra I. Bohatou sérii doplňují obrazy jeho rodiny, přátel a autoportréty nebo portréty neznámých osob. Roku 1733 odešel Kupecký se svoji rodinou do Norimberku, kde až do své smrti v roce 1740 tvořil.

SELF-PORTRAIT WITH FAMILY, 1719
Jan Kupecký (1667–1740)
Engraver: Martin Srb
Museum of Fine Arts, Budapest

Jan Kupecký (1667, Pezinok – 16 July 1740, Nuremberg) was a Slovak Baroque painter, author of a number of portraits. He worked in Hungary, Slovakia, Vienna, and Nuremberg. Like many of his contemporaries, Kupecký was

born into a Czech Protestant (Moravian Church) family who fled to Slovakia to avoid religious persecution. He was born in Pezinok, a town nearby Bratislava. According to sources he started his studies with Swiss painter Benedikt Klaus who worked in Vienna and Hungary. Aged 20 Kupecký went to Italy to study art. Aleksander Benedykt Sobieski, son of Polish King John III Sobieski, based in Rome helped him become famous. In 1709, after 22 years spent in Venice and Rome, Kupecký returned to Vienna. He was the author of a number of portraits of members of the royal dynasty (Prince Eugene of Savoy), several aristocrats; he also painted Russian Czar Peter I during his stay in Karlovy Vary. The rich series includes portraits of his family, friends, or unknown people, as well as his own portraits. In 1733 he and his family moved to Nuremberg where he actively worked until his death in 1740.

Poštovní přepážky České pošty s filatelickým zbožím

The Czech Post counters selling philatelic goods

Prodejna PostFila

Ortenovo nám. 542/16, 170 24 Praha 7 – Holešovice

Tel.: +420 251 036 389, fax: +420 220 875 543

Internet:

<http://www.ceskaposta.cz>

E-mail:

postfila@cpost.cz

PostFila

filatelistické služby České pošty – nová vydání českých známek pro filatelisty v tuzemsku i do celého světa

PostFila

Czech Post philately services – new issues of Czech stamps for philatelists in our country and all over the world

Poštovní muzeum – Nové Mlýny 2, 110 00 Praha 1

Prodejna známkové tvorby, Jindřišská 14, 110 16 Praha 1, přepážky 29 a 30.

Pošta 012 – Hrad, III. nádvoří, 119 01 Praha 1

Pošta Kolín 1, nám. Republiky 241, 280 01 Kolín 1

Pošta Příbram 2, nám. 17. listopadu 305, 261 02 Příbram 2

Pošta České Budějovice 1, Senovážné nám. 1, 370 01 České Budějovice 1

Pošta České Budějovice 13, Boreckého 1590, 370 13 České Budějovice 13

Pošta Český Krumlov 1, Latrán 193, 381 01 Český Krumlov 1

Pošta Dačice, Goethova 71/I, 380 01 Dačice

Pošta Pelhřimov, Příkopy 1889, 393 01 Pelhřimov

Pošta Třeboň, Seifertova 588, 379 01 Třeboň

Pošta Strakonice 1, Podskalská 601, 386 01 Strakonice 1

Pošta Strunkovice nad Blanicí, nám. B. Havlasy 86, 384 26 Strunkovice nad Blanicí

Pošta Prachatice, Pivovarská 284, 383 01 Prachatice

Pošta Tábor 1, Žižkovo nám. 10, 390 01 Tábor 1

Pošta Tábor 2, U Bechyňské dráhy 2926, 390 02 Tábor 2

Pošta Písek 1, Žižkova třída 270/2, 397 01 Písek 1

Pošta Soběslav, E. Beneše 286/5, 392 01 Soběslav

Pošta Vacov, Vacov č. p. 29, 384 86 Vacov

Pošta Veselí nad Lužnicí 1, ČSA 582/I, 391 81 Veselí nad Lužnicí 1

Pošta Blatná, T. G. Masaryka 293, 388 01 Blatná

Pošta Vodňany, Kampanova 591, 389 01 Vodňany

Pošta Vimperk, 1. Máje 195/4, 385 01 Vimperk

Pošta Jihlava 1, Masarykovo nám. 4321/8, 586 01 Jihlava 1

Pošta Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary

Pošta Domažlice 1, Msgre. B. Staška 71, 344 01 Domažlice 1

Pošta Karlovy Vary 1, T. G. Masaryka 1, 360 01 Karlovy Vary 1

Pošta Klatovy 1, Nádražní 89/III, 339 01 Klatovy 1

Pošta Plzeň 1, Solní 20, 301 00 Plzeň 1

Pošta Liberec 1, nám. Dr. E. Beneše 559/28, 460 01 Liberec 1

Pošta Pěnčín u Liberce, 463 45 Pěnčín 107

Pošta Jablonec nad Nisou 1, Liberecká 32/2, 466 01 Jablonec nad Nisou 1

Pošta Ústí nad Labem 1, Masarykova 3120/34, 400 01 Ústí nad Labem 1

Pošta Harrachov v Krkonoších, Harrachov 152, 512 46 Harrachov

Pošta Teplice 8, Laubeho nám. 293/3, 415 08 Teplice

Pošta Chomutov 2, Dr. Farského 4732, 430 02 Chomutov 2

Pošta Jilemnice, Geologa Pošepného 380, 514 01 Jilemnice

Pošta Most 1, Moskevská 5/5, 434 01 Most 1

Pošta Litoměřice 1, Na Valech 18, 412 01 Litoměřice

Pošta Hradec Králové 2, Zamenhofova 915/2, 500 02 Hradec Králové 2

Pošta Hradec Králové 3, Pospíšilova 215/11 A, 500 03 Hradec Králové 3

Pošta Úpice, Palackého 1096, 542 32 Úpice

Pošta Jičín 1, Šafaříkova 142, 506 01 Jičín 1

Pošta Náchod 1, Masarykovo náměstí 43, 547 01 Náchod 1

Pošta Pardubice 2, Palackého 1233, 530 02 Pardubice 2

Pošta Frýdek-Místek 1, Sadová 2379, 738 01 Frýdek-Místek 1

Pošta Nový Jičín 1, K nemocnici 11, 741 01 Nový Jičín 1

Pošta Kopřivnice 1, Obránců míru 890, 742 21 Kopřivnice 1

Pošta Olomouc 2, Jeremenkova 19, 772 00 Olomouc 2

Pošta Opava 1, Masarykova 22, 746 01 Opava 1

Pošta Ostrava 30, Bohumíra Četyny 1047/12, 700 30 Ostrava 30 – Bělský les

Pošta Havířov 1, Dlouhá 7, 736 01 Havířov 1

Pošta Karviná 1, Masarykovo nám.3/2, 733 01 Karviná – Fryštát

Pošta Krnov, nám. Minoritů 88/11, 794 01 Krnov

Pošta Přerov 2, Kratochvílova 114/4, 750 02 Přerov I – Město

Pošta Šumperk 1, Gen. Svobody 100/13, 787 01 Šumperk 1

Pošta Brno 200 – POST-MERKUR, Orlí 32/618, 600 20 Brno

Pošta Zlín 1, Bartošova 4393, 760 01 Zlín

Pošta Kroměříž, Oskol 3763/44, 767 01 Kroměříž

Pošta Vsetín 1, Mostecká 1144, 755 01 Vsetín 1

Pošta Valašské Meziříčí 1, Polášková 122, 757 01 Valašské Meziříčí 1

Pošta Rožnov pod Radhoštěm 1, Náměstí Míru 1268, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm 1

Zásilký na dobírku v tuzemsku:

Inland cash on delivery consignments:

Česká pošta, s. p., Služby filatelistům, Nákladní 29, 362 07 DEPO Karlovy Vary 70

tel./fax: 353 540 153, e-mail: filatelie.kv@cpost.cz

Prodejní místa českých poštovních známek v zahraničí Points of sale of Czech postage stamps abroad

Německo / Germany

Hermann E. Sieger, Venusberg 32 - 34, D-73545 Lorch/Württemberg, fax: +49 7172 21438,
e-mail: sieger@sieger.de
Philagentur, Feldbergstr. 57, D-61440 Oberursel, fax: +49 6171 628282, e-mail: info@philagentur.de

Francie / France

Cercle Philatélique, M. Jean Louis Bardelli, 60, Avenue du Tech, F-66700 Argeles sur mer,
e-mail: jlb66@orange.fr
Francois Perol, 6, rue Damrémont, F-75018 Paris, fax: +33 1 42522688

Belgie / Belgium

Van Caneghem Etienne, Zandvoordestraat 15, B-9052 Gent-Zwijnaarde, fax: +32 9 2213124
e-mail: vancaneghemetienne@hotmail.com

Litva / Lithuania

Neofila Ltd., P.O.Box 107, LT-50006 Kaunas - 5, fax: +370 37 426720, e-mail: stamps@neofila.com

Španělsko / Spain

Hirschfeld Import – Export, Javier de Gregorio, Plaza del Angel 16, 3rd B, E-28012 Madrid,
fax: + 34 91 3692138, e-mail: info@hirschfeld.es

USA / U.S.A.

Bombay Philatelic Inc., P.O.Box 970381, Boca Raton, Fl. 33497 USA, tel: +1 561-499- 7990,
fax:+1 561-499-7553, e-mail: sales@bombaystamps.com
Julian J. Hosnedl, Les Mixes Company, 285 Dean Rd., Clarksville, TN 37040, fax: +1 615 6476747,
e-mail: lesmixes@att.net

Austrálie / Australia

Peter Strich, GPO Box 495, Flinders Lane, Victoria 8009, fax: +61 3 96399177,
e-mail: sales@peterstrich.com.au

Japonsko / Japan

Japan Philatelic Agency, P.O.Box 96, Toshima, Tokyo 170 – 8668, fax: +81 3 59513431,
e-mail: enomoto@agcy.co.jp

Čína / China

Topical World Stamp Co, 7th Floor, 279 Chaohu Road, Hefei City, 230001 P.R. China,
tel.: +86 551 2883820, fax: +86 551 2883814, e-mail: info@topicalworld.com

Emisní plán českých poštovních známek 2013 Issue Plan of Czech postage stamps 2013

2. 1. 20 let České pošty, s.p.	2. 1. 20 Years of Česká pošta, s.p.
20. 1. Tradice české známkové tvorby:
Ivan Strnad	20. 1. Tradition of Czech Stamp Design:
Ivan Strnad
13. 2. Osobnosti:
Bertha von Suttner (1843–1914)	13. 2. Personalities:
Bertha von Suttner (1843–1914)
13. 2. Závašův kříž	13. 2. Závaš' Cross
6. 3. Krásy naší vlasti: 750. výročí založení
kláštera Zlatá koruna	6. 3. Beauties of Our Country:
750th Anniversary of Foundation of the
Zlatá koruna Monastery
6. 3. Krásy naší vlasti: 700 let města Nový Jičín	6. 3. Beauties of Our Country: 700 Years of the
Town of Nový Jičín
3. 4. Osobnosti: George Orwell (1903–1950)	3. 4. Personalities:
George Orwell (1903–1950)
2. 5. Europa – poštovní dopravní prostředky	2. 5. Europa – Postal Means of Transportation
15. 5. Technické památky: Parní mlýn v Telči	15. 5. Technical Monuments: Steam Mill in Telč
15. 5. Pražský hrad – Paolo Caliari, Veronese:
Portrét zlatníka a antikváře Jakoba Königa	15. 5. Prague Castle – Paolo Caliari, Veronese:
Portrait of Jakob König, Goldsmith and
Antiquarian Bookseller
29. 5. Koně	29. 5. Horses
29. 5. Koně	29. 5. Horses
12. 6. 1150. výročí Cyrila a Metoděje	12. 6. 1150 Years since the Arrival of SS. Cyril
and Methodius
12. 6. Kolesový parník Bohemia	12. 6. Paddle Steamer Bohemia
12. 6. Motocykl Čechie 33 – Böhmerland	12. 6. Railcar (draisine) Tatra 15/30
12. 6. Železniční osobní drezína Tatra 15/30	12. 6. Motorcycle Čechie 33 – Böhmerland
12. 6. Vrtulník Aero HC2 – Heli Baby	12. 6. Helicopter Aero HC2 – Heli Baby
4. 9. Ochrana přírody – Karlštejnsko	4. 9. Nature Protection – Karlštejn Region
18. 9. Osobnosti: Josef Bican, legendární
fotbalista (1913–2001)	18. 9. Personalities: Josef Bican,
Legendary Footballer (1913–2001)
2. 10. 200. výročí bitvy u Lipska	2. 10. 200th Anniversary of the Battle of Leipzig
2. 10. 100. výročí založení Českého svazu
kanoistů	2. 10. 100th Anniversary of the Foundation of
the Czech Canoe Union
16. 10. Osobnosti: Otto Wichterle, český
vynálezce kontaktních čoček (1913–1998)	16. 10. Personalities: Otto Wichterle, Czech
Inventor of Contact Lenses (1913–1998)
6. 11. Umělecká díla na známkách:
Max Švabinský (1873–1962)	6. 11. Works of Art on Postage Stamps:
Max Švabinský (1873–1962)
6. 11. Umělecká díla na známkách:
Bohuslav Reynek (1892–1971)	6. 11. Works of Art on Postage Stamps:
Bohuslav Reynek (1892–1971)
6. 11. Umělecká díla na známkách:
Giovanni Battista Piranesi (1720–1778)	6. 11. Works of Art on Postage Stamps:
Giovanni Battista Piranesi (1720–1778)

Změna emisního plánu vyhrazena

Emise označené WIFAG jsou tištěny rotačním ocelotiskem kombinovaným s hlubotiskem, emise označené WAITE jsou tištěny ocelotiskem z plochých desek. Emise označené Heidelberg jsou tištěny ofsetem a emise označené KOMB jsou tištěny kombinací ocelotisku z plochých desek a ofsetu.

We reserve the right to make changes in the issue plan.

Issues marked WIFAG are printed by rotary recess printing combined with photogravure, issues marked WAITE are printed by recess printing from flat plates. Issues marked Heidelberg are printed by offset and issues marked KOMB are printed by a combination of recess printing from flat plates and offset.

Vydala © Copyright: Česká pošta, s.p., Praha 2012

Autoři textové části: Ing. Břetislav Janík a Ing. Petra Hanzalová s použitím těchto pramenů: wikipedia.cz (1, 2, 3, 5, 6, 7, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23b, 23c), plavsko.cz (4), Židovské muzeum (8), skaut.org (9), hrad.cz (12), svatyhostyn.cz (15), galerieart.cz (23a)

Překlad: PhDr. Klára Kašová

Grafická úprava: ak. malíř Ondřej Šmerda

Poštovní známky s vlastním originálním přitiskem

Nechte si vyrobit k poštovní známce libovolný přitisk podle své fantazie.

Netradiční dárek a vynikající reklamní prostor.

Kontakt

Více informací: www.ceskaposta.cz/pritisky
Ochoťně vám poradíme na e-mailové adrese pritisky@cpost.cz
a na tel. číslech **251 036 249** a **251 036 216**.

Přitisky vám rádi zhotovíme na pracovišti:
PostFila - Česká pošta, s.p.
Ortenovo náměstí 542/16
170 24 Praha 7